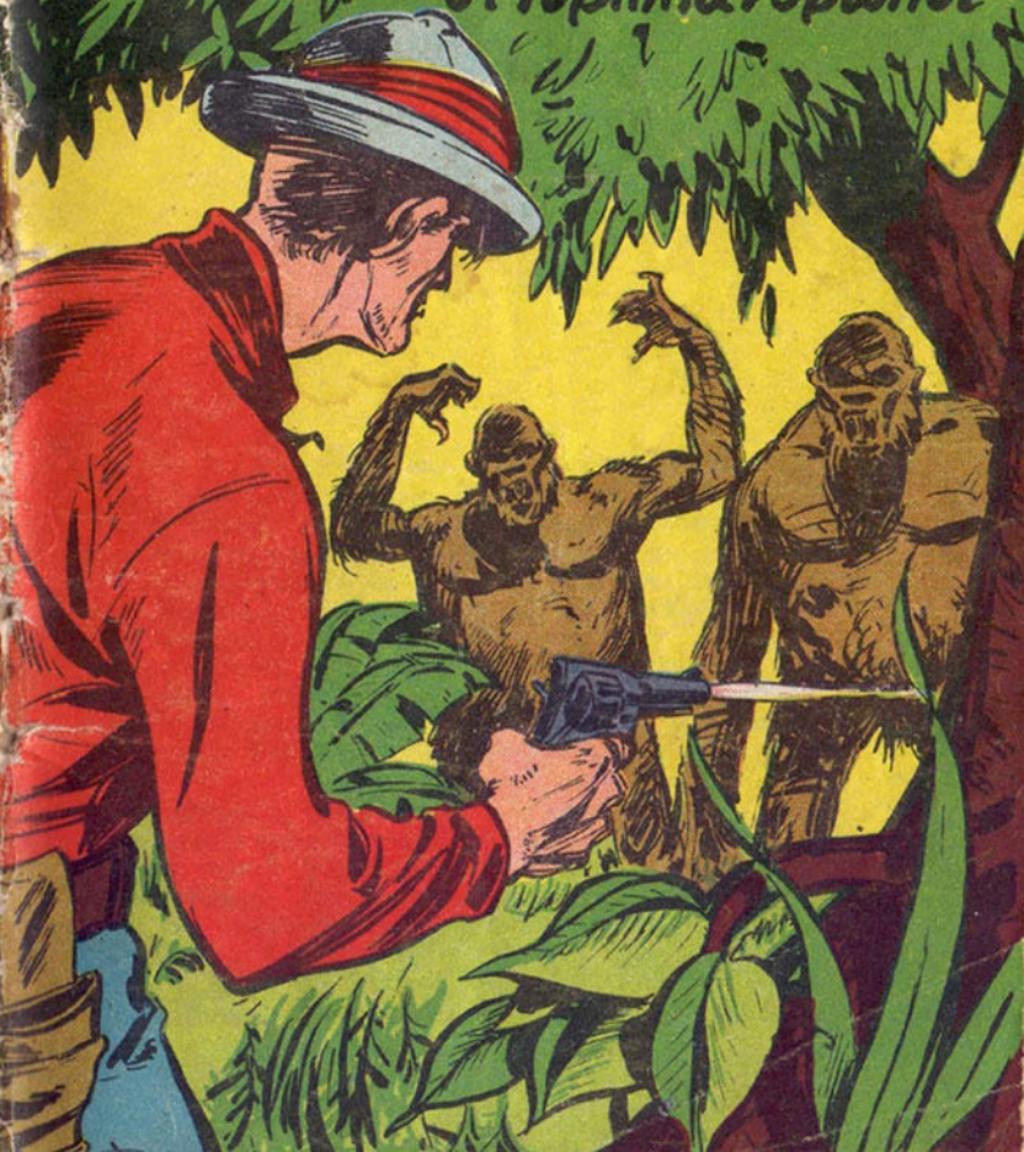

ΔΙΑΜΑΝΤΙ

Οι Τοπικλάνθρωποι

ΟΙ ΓΟΡΙΛΛΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΡΟΜΑΝΤΣΟ

Απόδοσις :

K. ΝΗΣΙΩΤΗ

Kόντευε νὰ τελειώσῃ ἡ περίοδος τῶν δροχῶν, ὅταν ὁ Ζῷρζ 'Αύρω ἔφτασε στὴν Μπουκουάργικα τῆς Γαλλικῆς Αφρικῆς, ποὺ べρίσκεται διακόσια χιλιόμετρα νοτίως τῆς λίμνης Φίτρι.

'Η Μπουκουάργκα ἦταν ἔνας συνοικισμὸς ἀπὸ καλύβες ιθαγενῶν, που περιστοίχιζαν μερικὰ κάτασπρα κτίρια, κτισμένα ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους. "Ενα ὑποκατάστημα τραπέζης, μερικὲς ἑταῖρίες ἔξαγωγῆς ἀποικιακῶν εἰδῶν, τὰ γραφεῖα μιᾶς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τὸ κεντρικὸ κατάστημα τῆς Σιδηροδρομικῆς 'Εταιρίας τοῦ Σὲ—Γκούρκο, ἀπασχολούσαν καῦμιὰ ἐκατοστὴ Γάλλους. Τὸ ὑπόλοιπο τοῦ πληθυσμοῦ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ μαύρους, ἐργατικοὺς ἢ τεμπέληδες, ποὺ ἀποτελούσαν μιὰ ξεχωριστὴ κοινωνία ποὺ ζούσε ἀκόμα σύμφωνα μὲ τὰ παλιὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

'Ο Ζῷρζ 'Αύρω, ποὺ μόλις εἶχε πάρει τὸ δίπλωμά του ὡς μηχανικός, εἶχε φύγει πρὶν δυὸ μῆνες ἀπὸ τὴ Γαλλία, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴ θέσι ποὺ τοῦ πρόσφερε ἡ Σιδηροδρομικὴ 'Εταιρία τοῦ Σὲ—Γκούρκο, στὴν καρδιὰ τῆς περιφερείας τοῦ Τσάντ. Δέχτηκε μὲ ἐνθουσια-

ειρὸς τὴν ἀνέλπιστη αὐτὴν θέσιν, ποὺ ἵκανον ποιούσε στὸ ἔτακρο τὶς τυχοδιωκτικὲς τάσεις ποὺ εἶχε σὰν ἐνθουσιώδην νέος.

"Ἐπειταὶ ἀπὸ δυὸς ἔβδομάδες ταξίδι, ἔφτασε στὴν Μήτουέα κι' ἀπὸ ἑκατὸν διέσχισε τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τοῦ Κακμερούν καὶ τὸ νότιο Τσάντ γιὰ νὰ πάῃ στὴν πόλι γιὰ τὴν ὁποία προωριζόταν.

"Ἡ Ἐταιρία, ὅπου εἶχε προσληφθῆ, εἶχε ἀναλάβει νὰ ἐκτελέσῃ ἕνα μεγάλο σιδηροδρομικὸ δίκτυο, ποὺ θὰ ἔχει τὴν λίμνη τοῦ Τσάντ καὶ τὶς ἐνδότερες ἐπαρχίες μὲ τὴν παραθαλάσσιες πόλεις ποὺ βρίσκονται στὶς ἀκτὲς τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶχαν πιὰ ἀργίσει ἀπὸ τρία χρόνια καὶ προχωροῦσαν ἀργὰ λόγω τῶν σημαντικῶν φυσικῶν ἐμποδίων, ποὺ θὰ ἐπρεπε νὰ ἐπεργικηθοῦν μὲ ἐντατικὴ δουλειά.

Τὸ πρῶτο τμῆμα τῆς γραμμῆς ποὺ πήγαινε ἀπὸ τὴν Μήτουκουαργκα πρὸς τὴν λίμνη τοῦ Τσάντ κοντευε νὰ τελειώσῃ. Εἶχε πιὰ περάσει ἀπὸ τὴν ἐλώδη καὶ δασώδη τειριφέρεια τοῦ Σὲ—Γκούρκο καὶ δὲν ἀπόμενε παρὰ νὰ τοποθετηθοῦν ἀκόμα καμμιὰ διακοσαριὰ μέτρα ράγες γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ Τσάντ...

"Οταν ὁ Ἀὔρω παρουσιάστηκε στὸ διευθυντὴ τῆς Ἐταιρίας δὲν ἦξερε ἀκόμα τί καθήκοντα θὰ τοῦ ἀνέβεραν. Μὰ ἡ ἄγνοιά του δὲν κράτησε γιὰ πολύ. 'Ο διευδυντής, ἀφοῦ τοῦ ἔκανε μερικὲς ἐρωτήσεις καὶ ἐξακρίβεισε τὶς ἰκανότητές του, τοῦ εἶπε χωρὶς περιστροφές:

—'Ο μηχανικὸς, ποὺ διευθύνει τὰ ἔργα μας βορείως τοῦ Σὲ—Γκούρκο, ἀνεκλήθη. Θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ἐταιρία ἀλιγίσ στείλουμε ἀντικαταστάτη του... Θὰ πάρετε ἐσεῖς τὴν θέσι του. Πρέπει νὰ φροντίσετε νὰ ἐπιβληθῆτε στὰ οινεργεία τῶν νέγρων ποὺ δουλεύουν στὸ μέρος αὐτό, ἀλλοιώτικα δὲν θὰ μπορέσετε νὰ τὰ δγάλετε πέρα. Ἐγίσης ἀπαίτω ἀπὸ σᾶς ἀφοσίωσι στὸ καθῆκον σας καὶ τυφλὴ ὑπακοῇ στὶς διαταγές ποὺ θὰ παίρνετε. Τὰ συμφέροντα τῆς Ἐταιρίας εἰναι καὶ δικά σας συμφέροντα. Αν τὰ ὑπερασπίσετε καλὰ, ἡ ἀνταμοιβὴ σας θὰ εἰναι ἀνάλογη. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲ θὰ διστάσω νὰ καταλογίσω σὲ βάρος σας κάθε ζημία. Αὐτὸς ἀλλωστε τὸ λέει καὶ τὸ συμβόλαιο σας. "Οσο γιὰ τὴν φύσι καὶ τὴν κατάστασι τῶν ἔργων μας αὐτῶν θὰ σᾶς κατατοπίση

λεπτομερώς, ό μηχανικός Λουΐ Μπαράλ πρὶν φύγει ή-
πο ἔκει.... Έχετε νὰ μὲ ρωτήσετε κάτι;

— "Ενα μόνο πρᾶγμα, ὃν μοῦ ἐπιτρέπετε!

— Σᾶς ἀκούω.

— Γιὰ ποιὰν αἰτία ἀνεκλήθη ὁ Λουΐ Μπαράλ;

‘Ο διευθυντὴς τῆς ‘Εταιρίας σκέφθηκε γιὰ λίγα γη-
πτὰ κι’ ἔπειτα τοῦ ἀπάντησε μὲ τὸν κοφτὸ τόντο τοῦ:

— Δὲν εἶχα ποτὲ παράπονο ἀπὸ τὸν Μπαράλ. Εἶναι
ἄνθρωπος ἀξίας. Διηγόμενε μὲ θαυμαστὸ τρόπο τὰ συ-
νεργεία τῶν νέγρων κι’ ἡ τοποθέτησις τῆς γραμμῆς γη-
νόταν μὲ ἴκανοποιητικὴ ταχύτητα.... “Ολα πήγαιναν
κατ’ εὐχὴν ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφτασε στὸ Μπάρ—Ντόια
ἔνων παραπόταμο τοῦ Τσάρι, ποὺ τὸ πλάτος του την
ἐποχὴ τῶν βροχῶν φτάνει στὰ πενήντα μέτρα. ‘Η ει-
ξιὰ ὄχθη τοῦ Μπάρ—Ντάια εἶναι, σὲ μεγάλο βάθος,
σκεποσμένη ἀπὸ ἔλη. ‘Η ἔλλειψις αὐτὴ στερεοῦ ἐδάφους
φους ἐμπόδιζε πολὺ τὴν τοποθέτησι τῆς σιδηροδρομικῆς
γραμμῆς; Εύτυχώς, οἱ μηχανικοὶ ποὺ εἶχαν κάνει πρῶν
λιγα χρόνια τὰ σχέδια τῆς γραμμῆς, εἶχαν ἀγοκαλί-
ψει μιὰ λουρίδα στερεοῦ πετρώδους ἐδάφους ποὺ διέ-
σχιζε τὸ ἔλος. ‘Η δυσκολία ποὺ παρουσιάσθηκε ύπειρ-
πηδήθηκε καὶ δὲν ἔμενε παρὰ νὰ γίνῃ μιὰ γέφυρα πε-
θὰ διέσχιζε τὸν ποτάμὸ στὸ υψός τῆς στερεάς αὐτῆς
ἐπιφανειας. ‘Ο Λουΐ Μπαράλ διηγόμενε τὶς ἔργασίες αὗτ-
τις ὅχθες τοῦ Μπάρ—Ντάια κι’ ἔπειτα ἀναπάντες α
ἀρνήθηκε κατηγορηματικὰ νὰ κατασκευάσῃ τὴ γέφυρα
στὸ μέρος αὐτοῦ.

— Θὰ ύπηρχαν ἵσως σοβαροὶ λόγοι...

— Πραγματικά! ‘Ανέφερε ὅτι τὸ ἐδάφος αὐτὸ δὲν
ῆταν καὶ τόσο σταθερὸ δόσο τὸ νόμιζαν καὶ ὅτι οἱ σι-
χνές καθιζήσεις θὰ καταστοῦσαν ἀδύνατη τὴ χρησιμό-
ποίησι τῆς γραμμῆς... ‘Η παρατήρησις αὐτὴ μοῦ πε-
ξένησε μεγάλη ἔκπληξη, γιατὶ τὰ σχέδια εἶχαν γίνει
ἀπὸ δοκιμασμένους τεχνικούς. ‘Η ἔκθεσίς τους ἐδεβε-
ωνε ὅτι ἡ λουρίδα τοῦ στερεοῦ ἐδάφους εἶχε σὰν βάθος
ένα στρώμα ἀπὸ χαλίκια ποὺ ἀντείχε σὲ κάθε βάρος.
‘Ηταν, μ’ ἄλλα λόγια, μιὰ ἰδεώδης διάβασις γιὰ τὸ
σιδηρόδρομο τοῦ Σε—Γκούρκο. ‘Αν δὲν τὴν χρησιμό-
ποιούσαμε, θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουμε δόλο τὸ γύρο τῆς ἐ-
πικίγδυνης ζώνης, πρᾶγμα ποὺ ἀπαιτοῦσε μεγάλα

ξοδα. Ή καμπύλη πρού θὰ ἔκανε ή γραμμὴ ἡταν περίπου τριακόσια χιλιόμετρα.... "Ομως, οἱ διαβεβαιώσεις τοῦ Μπαράλ μὲ κλόνισαν κι' ἔστειλα ἐπὶ τόπου ἔναν ἀπ' τοὺς καλύτερους τεχνικούς μου γιὰ νὰ ἔξακριθώσῃ ἀν εἶχε δίκιο.

—Καὶ ποιό ἡταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης του;

—Ο τεχνικὸς αὐτός, πρὸ λεγόταν Ρομπέρ Αρτιέ, δὲν ξαναγύρισε ποτὲ πιὰ πίσω. Χάθηκε στὴν ἀπέναντι ὥχθη τοῦ ποταμοῦ.... Σίγουρα τὸν ἔφαγαν τὰ ἀγρίμια! Μπορεῖ καὶ νὰ ἔχασε τὸ δρόμο!

—Καὶ πῶς μάθατε γιὰ τὴν ἔξαφάνισί του αὐτῆς;

—Μοῦ τὸ εἶπαν οἱ μαύροι ποὺ ἔρχονταν δυὸ φορὲς τὸ μῆνα ὡς τὴν Μπουκουάργκα, γιὰ νὰ μεταφέρουν τὶς διαταγές μου πρὸς τὸν Μπαράλ καὶ νὰ μοῦ φέρουν τὶς ἀναφορές του γιὰ τὴν πορεία τῶν ἔργων.

—Τὶ ἀπόφασι πήρατε σχετικὰ μὲ τὴν συνέχισι τῶν ἔργων;

—Ἐλαδα μιὰ νεώτερη ἀναφορὰ τοῦ Μπαράλ, ποὺ μὲ ἐπίειζε νὰ διατάξω ἐπειγόντως τὴ χάραξι τῆς περιφερειακῆς αὐτῆς γραμμῆς... Σ' ἀπάντησι τοῦ ἔστειλα ἔνα δεύτερο τεχνικό, πρὸ κι' αὐτὸς χάθηκε ὅπως κι' ὁ προηγούμενος... Τότε, διέταξα νὰ σταματήσουν τὰ ἔργα καὶ ἀγεκάλεσα τὸν Μπαράλ.

—Μήπως ὑποθέτετε ὅτι...

—Δὲν ὑποθέτω τίποτα, γιαστὶ δὲν ξέρω τίποτα!... Ἐσεῖς εἰσθε πάντα ὀποφασισμένος νὰ πάτε στὴ θέσι σας, στὸ Μπάρ—Ντάϊα, καὶ νὰ χτίσετε τὴ γέφυρα στὸ σημεῖο ποὺ προβλέπεται στὰ σχέδιά μας;

— Είμαι ἔτοιμος νὰ φύγω καὶ νὰ ἔκτελέσω κατὰ γράμμα τὶς διαταγές σας, ἀν βέβαια, τὸ ἔδιφος είναι ἔτσι ποὺ τὸ λέτε!

—Μὰ είναι, είμαι βέβαιος γι' αὐτό! Ἐκεῖνο μόνο ποὺ δὲν ξέρω είναι οἱ πραγματικοὶ λόγοι, ποὺ ἐμποδίζουν τὸν Μπαράλ νὰ κάνῃ τὴ γέφυρα πάνω στὸν ποταμό.

—Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἀσφαλῶς θὰ είναι σπουδαῖοι γιὰ νὰ τὸν σπρώξουν νὰ φτάσῃ ὡς τὸ ἔγκλημα!

—Μὴ βιάζεστε νὰ βγάλετε συμπεράσματα! Πρέπει πρῶτα νὰ δῆτε μὲ τὰ μάτια σας!... Πάντως, ἀν ἔχω νὰ

σᾶς συμβουλεύσω κάτι, είναι νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὸν Λουΐ Μπαράλ καὶ νὰ μὴν τοῦ ἔχετε ἐμπιστοσύνη!

Iαὶ νὰ φτόσῃ στὸν Μπάρ—Ντάϊα, ὁ Ἀυρῶ ἀκολούθησε τὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ είναι πάντα ὁ πιὸ σίγουρος δρόμος, ὅταν προκειται νὰ διασχίσῃ κανεὶς τὰ δάση ποὺ κολύπτουν τὸ ἐσωτερικὸ τῆς περιφερείας αὐτῆς. Τὸν συνώδευυν δυὸ ρωμαλέοι μαύροι, ποὺ μετέφεραν τὶς ἀποσκευές του καὶ τὸ ύλικὸ κατασκηνώσεως. Χρειάστηκαν δυὸ ἑβδομάδες γιὰ νὰ διανύσουν τὴν ἀπόστασι ποὺ χώριζε τὴν πόλι ἀπὸ τὸν ποταμό.

Στὸ μέρος ὅπου γίνονταν τὰ ἔργα, βασίλευε μιὰ καταθλιπτικὴ ἡρεμία. Ἀπὸ τότε ποὺ δόθηκε ἡ διαταγὴ τῆς ἀναστολῆς τῆς δουλειᾶς, οἱ νέγροι τὰ εἶχαν ἐγκαταλείψει ὅλα στὴν τύχη τους καὶ τὸ τελικὸ σημεῖο τῆς γραμμῆς ἔδινε τὴν ὄψι μιὰς τεραστίας ἐπιφανείας ἐδόφους ποὺ εἶχε ἀνασκαφή καὶ ποὺ πάνω του βρίσκονταν στημένες ὅπως - ὅπως οἱ καλύβες τῶν ιθαγενῶν, ἀνάμεσα ἀπὸ ἄχρηστες ράγες καὶ κάθε εἰδους ἐργαλεῖα. Λίγο μακρύτερα, πάνω σὲ μιὰ κοίτη ἀπὸ ἀσπρα, γυαλιστερὰ χαλίκια, κυλούσε ὁ Μπάρ—Ντάϊα.

Στὴ μιὰ του ὥχθη είχε πυκνὰ δάση καὶ στὴν ἄλλη ἀπέραντα ἔλη σκεπασμένα ἀπὸ πλούσια βλάστησι καὶ ὕδροβια φυτά.

“Ενας μεσόκοπος ἄντρας, μὲ ἡράκλειο ἀνάστημα, μὲ τὸ πρόσωπο μαυρισμένο ἀπ’ τὸν καυτερὸ ἥλιο, προχώρησε πρὸς τους γεοφερμένους.

—Εἶμαι ὁ Λουΐ Μπαράλ!, αὐτοπαρουσιάστηκε.

Τὸ υφός του ἔδειχνε τὴ φυσικὴ σκληρότητα τοῦ Εύ-

ρωπαίου αύτοῦ ποὺ ζούσε ἀπομονωμένος στὰ κατάβαθμά της Ἀφρικῆς. Τὸ ύφος του αὐτὸ δὲν ἔδειχνε καμμιὰ συμπάθεια οὔτε καὶ ἔχθρότητα.

—Ζώρζ 'Αύρώ!, ἀπάντησε ὁ νεοφερμένος. Εἶμαι πολὺ εύτυχὴς ποὺ γνώρισα τὸ δημιουργὸ τῶν ἔργων ποὺ θαύμασα τὶς φωτογραφίες τους στὴν Μπουκουάργκα.

—Θέλετε νὰ δροσιστήτε λιγάκι; "Έχω οὐίσκυ πρώτις γραμμῆς καὶ τὸ νερὸ τοῦ Μπάρ—Ντάϊα εἶναι δροσιρό.

— Δέχομαι πολὺ εὐχαρίστως τὴν εὐγενική σας προσφορά!

Οἱ δυὸ ἄντρες μπήκαν σὲ μιὰ καλύβα χτισμένη μὲ χευτροὺς κορμοὺς δέντρων καὶ σκεπασμένη μὲ ζερὰ χορτέρια. Ή ἐπίπλωσίς της ἦταν ἔνα τραπέζι κατάφορτο μὲ χάρτες, σχέδια καὶ τοπογραφικὰ σκίτσα, μερικὰ ξύλινα σκαμνιά κι' ἔνα κρεβότι ἐκστρατείας. Ο Μπαρέλ παραμέρισε τὸ χαρτιά κι' ἔβαλε σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ τραπεζιοῦ δυὸ ποτήρια καὶ μιὰ μποτίλια οὐίσκυ. "Επειτα ἥρθε καὶ κάθισε ἀπέναντι στὸν ἐπισκέπτη του.

— "Ωστε, εἶπε, ἐσεῖς θὰ ἀναλύσετε τὴ συνέχισι τῶν ἔργων;

— "Ἐτσι μοῦ εἶπαν στὴ Μπουκουάργκα, ἀπάντησε ὁ νέος κάπως στενοχωρημένος. Θὰ προτιμοῦσα νὰ σᾶς βοηθήσω παρὰ γὰ σᾶς ἀντικαταστήσω.

— Περίεργη ἀπάντησις! Καὶ θὰ μποροῦσα νὰ μάθω τὸ γιατί;

— Μά νά... ἐσεῖς ἔχετε μεγάλη πείρα, εἰσθε γνωστὸς γιὰ τὶς ίκανότητες σας ὡς ἐργοδηγός, ἐνῶ ἐγὼ ἀτέχω πολὺ ἀπὸ τὸ νὰ ἔχω τὴ δικῇ σας ἀξία... Όμολογῷ πώς, μιὰ τέτοια δουλειὰ καὶ ἡ μεγάλη εὐθύνη της μὲ φοβίζουν κάπως. Μὲ σᾶς θὰ δουλευα στὰ σίγουρα.

— Μὲ κολακεύετε! "Ομως καὶ σεῖς δὲν χρειάζεσθε ὅλο τίποτα παρὰ μιὰ πείρα γιὰ τὴ ζούγκλα. "Αν ποτὲ τὴν ἀποκτήσετε, τότε καὶ σᾶς θὰ σᾶς ἀνακαλέσουν.

— Δὲν καταλαβαίνω τί θέλετε νὰ πήτε μ' αὐτά.

— Ή Σιδηροδρομικὴ 'Εταιρία τοῦ Σὲ—Γκούρκο θέλει νὰ μὲ ξεφορτωθῆ ὀκριβῶς, γιατί, ἐπειδὴ ζέρω κατὰ βάθος τὸ δάσος καὶ τοὺς νεγροὺς, ἀρνήθηκα νὰ ἔκ-

τελέσω τὶς διαταγές της... Θὰ σᾶς εἶπαν σίγουρα στὴ Μπουκουάργκα τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὅποίους μὲ ἀνακαλοῦν.

—Ναί, κάτι μοῦ ἀνέφεραν! Μοῦ μίλησαν γιὰ κάποια γέφυρα στὸν Μπάρ—Ντάϊα ποὺ δὲ θέλετε νὰ τὴν κατασκευάσετε. Ἐπίσης καὶ γιὰ κάποια λουρίδα ἐδάφους ποὺ περγά ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἔλη καὶ ποὺ δὲν τὴν κρίνετε ἀρκετὰ στερεὰ γιὰ νὰ στηρίξετε πάνω της τὴ γραμμή.

—Αὐτὰ τοὺς τὰ ἔγραφα στὴν ὄναφορά μου. Τὸ ἔδαφος αὐτὸ εἶναι ὑπονομευμένο καὶ θὰ βουλιάξῃ μόλις περάσει τὸ πρώτο τραίνο.

—'Απ' τὰ λόγια σας, θὰ πιστέψῃ κανεὶς πῶς ὑπάρχουν κι' ἄλλοι λόγοι γιὰ νὰ ἀργῆσθε!

—Βέβαια! Αὐτοὺς ὅμως δὲν τοὺς εἶπα στὸ διευθύνη τὴ τῆς Ἐταιρίσσας γιατὶ ὑπάρχουν... εἰδικοὶ λόγοι!

—Θὰ μοῦ τοὺς πῆτε τουλάχιστον ἐμένα;

—Φυσικά, ἀφοῦ θὰ μὲ ἀντικαταστήσετε!

—Εἴμαι ἔτοιμος νὰ τοὺς ἀκούσω καὶ νὰ τοὺς λάθω σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν.

—Ἡ δεξιὰ ὁχη τοῦ Μπάρ—Ντάϊα, τὰ ἔλη, ἡ λουρίδα αὐτὴ τοῦ στερεοῦ ἐδάφους, εἶναι στὰ χέρια τῶν Γοριλλανθρώπων....

—Τῶν Γοριλλανθρώπων;

—Ναί!... Θὰ ἔχετε ἀκούσει γιὰ τοὺς "Ἀνθρωπούς - Πάνθηρες, τοὺς "Ἀνθρωπούς - Φίδια, μὰ δὲν ἀκούσατε ποτὲ κάτι γιὰ τοὺς Γοριλλανθρώπους!.... Κι' ὅμως ἡ φυλὴ αὐτὴ ὑπάρχει καὶ βρισκόμαστε δίπλα στὰ μυστηριώδη μέρη, ὅπου οἱ μαύροι τοῦ Σὲ—Γκούρκο, σκεπασμένοι μὲ δέρματα πιθήκων, συγαντώνται μὲ τοὺς πραγματικοὺς γορίλλες καὶ ἀδελφώνονται μ' αὐτοὺς κατὰ τὴ διάρκεια περιέργων τελετῶν!

—Ἀλήθεια! Ὁμολογῶ πῶς δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω αὐτό!, εἶπε κατάπληκτος ὁ Ἀύρω.

—Κι' ἄλλοι δὲν τὸ πίστεψαν ὅταν τοὺς τὸ εἶπα καὶ πλήρωσαν μὲ τὴ ζωὴ τους τὴν ἀπερισκεψία τους αὐτή!

—Γιὰ ποιόν τὸ λέτε αὐτό;

—Γιὰ τοὺς τεχνικοὺς ποὺ ἥρθαν ἀπὸ τὴ Μπουκουάργκα... Θὰ ἀκούσατε νὰ μιλοῦν γι' αὐτούς, ἔ... Οἱ

δυὸ ἄνθρωποι: ποὺ τοὺς δολοφόνησα ἔγώ, τὰ δυὸ θύματά μου... Αὐτοὶ εἶναι!

— Σᾶς παρακαλῶ! 'Ησυχᾶστε!...

— Μήν τὸ ἀργιέστε τώρα... ὁ Σραιμπέργκ, τὸ ὑποκείμενο αὐτὸ τοὺς διευθύνει τὴν Ἐταιρία, σᾶς εἶπε ὅτι εἶμαι δολοφόνος. Σίγουρα σᾶς εἶπε νὰ φυλάγεστε ἀπὸ μένα!... 'Ισως πήροτε καὶ διαταγὴ νὰ μὲ σκοτώσετε μόλις ἀντιληφθῆτε τὴν πρώτη ὑποπτη κίνησί μου.

— Μπαράλ, λέτε πράγματα παράλογα! "Αν μοῦ εἶχων δώσει μιὰ τέτοια διαταγὴ, θὼ εἶχα ὑποβάλει ὁμέσως τὴν ποραίτησί μου καὶ δὲν θὰ βρισκόμουν ἐδῶ!

— Τιατὶ εἰσθε καλὸς ἄνθρωπος! Δυστυχῶς ὅμως, ἂν δὲν ἀφίστε κατὰ μέρος κάθε αἰσθημα φιλανθρωπίας, θὰ πάτε καὶ σεῖς χαμένος ὅπερας κι' οἱ ὄλλοι, θὰ πεθάνετε!... 'Απ' τὴ στιγμὴ που φύγατε ἀπὸ τὴ Μπουκούργκα, σᾶς παρακολούθουν. 'Ο ἄνθρωπος, ποὺ θὰ οὖς σκοτώσῃ, ἔχει κιόλας ὄρισθη... Θέλετε καὶ μιὰν ἀπόδειξι γι' αὐτό;... Κυττάρετε ἐδῶ!

M'ένα γρήγορο σάλτο πήγε πρὸς τὴν καλυμένια πλεκτὴ πόρτα, ποὺ ἔφραζε τὴν εἴσοδο τῆς καλύβας, καὶ τὴν ἄνοιξε μὲ μιὰ δυνατὴ κλωτσιά! "Ενας νέγρος, ποὺ ἥταν ἀκουμπισμένος πάνω της καὶ κρυφάκουε, κυλίστηκε στὸ χωμα, χωρὶς νὰ προλάβῃ νὰ ἀποφύγῃ τὴν αἰφνιδιαστικὴ αὐτὴ κίνησι.

— 'Ορίστε!..., εἶπε θριαμβευτικά. Εἶχα δίκηο ἢ ὄχι;

Σήκωσε τὸ νέγρο μὲ τὸ ἔνα του χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἄρχισε νὰ τὸν χτυπάῃ κατάμουτρα. 'Εκεῖνος οὔρλιαζε ὅπο τὸν πόνο, προσπαθῶντας τοῦ κάκου νὰ ξεφύγη.

Μὲ τὸ πρόσωπο καταματωμένο, ἔπεισε χάμω κι' ἔμεινε ἀκίνητος σὰν μισοπεθαμένος.

'Ο Άυρώ, ἀποκαρδιωμένος, παρακολούθησε τὴ φρίχητή αὐτή σκηνὴ χωρὶς νὰ δγάλῃ λέξι. Γύρω του, οἱ μαύροι, δὲν ἔκαναν τὴν πορφαρικὴ κίνησι διαμαρτυρίας. Ἡ παραδειγματικὴ αὐτή τιμωρία, ποὺ εἶχε γίνει σ' ἐνον ἀπ' αὐτοὺς, φαιγόταν σὰν νὰ τοὺς ἄφινε ἀσυγκίνητους.

Ο Μπαράλ γέμισε δυὸ ποτήρια οὐζικοῦ καὶ τὰ ἡπιε τὸ ένα μετὰ τὸ ἄλλο.

—Νά! εἶπε, πῶς πρέπει νὰ φέρνεται κανεὶς σ' αὐτὰ ἔδω τὰ ρεμόλια ποὺ πουλιούνται σ' ὅποιο δίνει περισσότερα!

—Για τίνος λογαριασμὸ μᾶς κατασκόπευε ὁ Ἀθρωπος αὐτός;

—Δὲν ξέρω! "Η μᾶλλον, ἀνατριχιάζω καὶ ποὺ τὸ σκέπτομαι.

—Μιλήστε καθορώτερα!

—Υποθέτω πῶς εἶναι στὴν ὑπηρεσία κάποιου ποὺ ζήτησε νὰ τοῦ ἐκχωριθοῦν τὰ ἔλη μετὰ τὴν Ἐταιρία τοῦ Σὲ—Γκούρκο, ἄν ή Ἐταιρία ἀποφοσίση νὰ παρακάμψῃ τὴν περιοχὴ αὐτῆ...

—Μπαράλ, ὄφείλετε νὰ μοῦ ἔξηγηθῆτε καθαρὰ καὶ ξάστερα. Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφτασα ἔδω, εἶδα νὰ γίνωνται διάφορα πράγματα ποὺ ὁμολογουμένως εἶναι ρυστηριώδη.

—Μὰ δὲ θὰ θέλατε νὰ μὲ πιστέψετε!

—Οπως καὶ νὰ εἶναι μιλήστε ἐλεύθερα!

— "Οταν ή σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἔφτασε στὸν Μπάρ—Ντάϊα, ἀποφασίσα νὰ περάσω στὴν ἄλλη ὅχθι γιὰ νὰ ἔξετάσω ἀν τὸ ἔδαφος ἀντέχῃ, πρὶν νὰ ὀρχίσουμε τὴν κατασκευὴ τῆς γέφυρας. Πρόσεξα ὅτι, σὲ ὥρισμένα σημεῖα, ή στενὴ λουρίδα τοῦ στερεοῦ ἔδαφους εἶχε σκόπιμα ὑπονομευθῆ. Είδα κάτι πολὺ μεγάλες λακούδες, ποὺ εἶχαν γίνει μὲ δυναμίτη. Τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ ἔλη μαζεύοταν ἐκεὶ σὲ μεγάλη ποσότητα. Τὸ νερὸ αὐτὸς πότιζε τὸ ἔδαφος, καὶ τὸ ἔκανε λάσπη, ἔτσι ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ βαστάξῃ τὸ βάρος ἐνὸς σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ. Θὰ βούλιαζε ὀμέσως. Ἀνάφερα τὴν κατόστασι αὐτὴ στὸν Δαβίδ Σραϊμπέργκ, τὸν διευθυντὴ τῆς Ἐται-

ρίας. Μὲ διέταξε νὰ βουλώσω τοὺς λάκκους μὲ μπετὸν καὶ νὰ χρησιμοποιήσω τὸ ἔδαφος αὐτό. Μοῦ χρειάστηκαν τρεῖς ἑβδομάδες γιὰ νὰ ἐκτελέσω τὴ διαταγὴ αὐτῆ. "Οταν ὅλα ἥσαν ἔτοιμα, ἔδωσαν εἰκοσιτετράωρο ὄδεια στοὺς ἐργάτες τῶν συνεργείων μου γιὰ νὰ ξεκουρεστοῦν.... Τὴν ἴδια νύχτα μὲ ζύπηνσαν κάτι τρομακτικοὶ κρότοι. Καταμεσῆς στὰ ἔλη γίνονται ἐκρήξεις ποὺ πετοῦσαν μὲ τρομακτικὸ θόρυβο τὸ χῶμα, ἐνῶ τεράστιες λάμψεις φώτιζαν τὴ νύχτα. Τὸ πρωΐ διαπίστωσα πὼς εἶχαν γίνει! κι ἄλλοι λάκκοι καὶ τὸ θολὸ νερὸ ἀπὸ τὰ ἔλη τους γέμιζε σιγὰ - σιγὰ περνῶντας μέσα απ' τὶς λακκεῦνες ποὺ ὑπῆρχαν πρωτήτερα. Χρειάζονται ὄλοκληροι μῆνες γιὰ νὰ ἐπανορθώσουμε τὴ ζημιὰ αὐτῆ. Τὸ ἴδιο δράδυ, ἔνας νέγρος τῆς φυλῆς Ἀλουροῦ, ποὺ δὲν ἐργαζόταν σὲ μᾶς, ἦρθε καὶ μὲ εἰδοποίησε ὅτι, ὃν ἐπέμενα νὰ περάσω τὴ γραμμὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη σγήη, ἐπρεπε νὰ περιμένω ὅκόμα μεγαλύτερες καταστροφές. Οἱ Γοριλλάνθρωποι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ μ' ἐμπεισθῶν μὲ κάθε τρόπο. 'Ανάγκασσα τὸ μαύρο νὰ μιλήσῃ καὶ μοῦ εἴπε ἀπίστευτες λεπτομέρειες γιὰ τὴν αἵρεσι αὐτὴ καὶ γιὰ τὸν τρόπο ποὺ συγκροτήθηκε. 'Επειδὴ ξέρω ἀρκετὰ καλὰ τὶς ἄγριες αὐτές φυλές, ἀποφάσισα νὰ ἀρνηθῶ νὰ ἐγκαταστήσω τὴ γραμμὴ στὴν περιφέρεια αὐτῆ τοῦ Σὲ—Γκούρκο... Οὐαὶ ἥταν ἀγώφελο νὰ μπλεχτῶ σὲ ἀγώνας ἐναντίον ἔχθρῶν, ποὺ θὰ μὲ πολεμοῦσσεν ὕπουλο, καὶ θανάσιμο, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐποδικρψῃ λῦν. 'Η δεύτερη ἀναφορά μου στὴ Μπουκουάργκα εἶχε καὶ ἔκεινη τὴν τύχη τῆς πρώτης. Ο Σραϊμπέργκ μοῦ ἀπόντησε πῶς ἥταν ἀδύνατο νὰ ὀλλάξουν τὴν κατεύθυνσι τῆς γραμμῆς κι' ὅτι θὰ ἐπρεπε νὰ περάσῃ στὸ ποτάμι μὲ κάθε θυσία. "Αλλωστε, ὃν ἡ 'Εταιρία ἐγκατέλειπε τὰ δικαιώματά της στὰ ἔλη, ἥσαν ἔτοιμοι ὄλλοι νὰ τὰ καταλάβουν. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ ἐπιχείρημα μὲ ἔκσυγε νὰ σκεφθῶ σοβαρότερα τὸ ζῆτημα. Μοῦ φαινοταν σὰν ἀφύσικο τὸ ὅτι κάποιος διεκδικοῦσε ἀπὸ τὴν 'Εταιρία ἔδαφη στὸ κέντρο τοῦ Τσάντ, ποὺ δὲν εἶχαν καμμιὰν ἀξία. Ξέχωρα ἀπ' αὐτό, δὲν μποροῦσα νὰ πιστέψω πῶς οἱ Γοριλλάνθρωποι, κάτσικοι ἄγριοι καὶ πρωτόγονοι τῆς ζούγκλας, μεταχειρίζονταν τὸ δυναμίτη σὰν μέσο καταστροφῆς καὶ μαλιστα μὲ τόση μαστοριά. Φαντά-

σθηκα ὅτι σ' αὐτὸν ἀσφαλῶς θὰ εἶχε βάλει τὴν ούρόν του κάποιος λευκὸς ἐγκληματίας. Ἀποφάσισα νὰ ἔξερευνήσω τὸ ἔδαφος ποὺ δρίσκεται ἀνάμεσα στὸ βάλτο.

“Οταν πέρασσα τὰ πρώτα χιλιόμετρα, δὲν ἀνακάλυψα σπουδαῖα πράγματα. Μόνο ἔνα χιλιόμετρο περίπου ἀπὸ τὴν δύχη τοῦ Μπάρ—Ντάϊκα ἀνακάλυψα μέσα στὰ ἔλη ἔνα νησάκι μὲ στερεὸ ἔδαφος, ὀφετὰ ἐκτεταμένο, ποὺ πλαισιωνόταν ἀπὸ μιὰ ζώνη βράχων ὡψούς ὡς εἴκοσι μέτρων. Προχώρησα μέσα ἀπ' τὸ φυσικὸ αὐτὸν τεῖχος πρός τὸ κέντρο τοῦ νησιοῦ ὅπου μιὰ λόγχη σφύριξε στὸν ἄέρα κι' ἤρθε καὶ καρφώθηκε μπρὸς στὰ πόδια μου. Τὴν εἶχαν ρίξει μέσα ἀπὸ κάποιο θάμνο. Γέμισα τὴν καραμπίνα μου κι' ἔξακολούθησα νὰ προχωρῶ. “Ενα σύννεφο ἀπὸ βέλη καὶ λόγχες μὲ ὑποδέχτηκε. Γλύτωσα ὡς ἔκ θαύματος. “Ἐνας ὅμως νέγρος ποὺ μὲ συνώδευε ἐπεσε καταγῆς μὲ τὸ στήθος του τρυπημένο πέρα γιὰ πέρα. Εἶδα τὸν κίνδυνο καὶ γύρισα πίσω.

* * *

‘Ο Μπαρὰλ σώπασε γιὰ μιὰ στιγμὴ κι' ἔπειτα συνέχισε:

—Τὴν ἄλλη νύχτα βγῆκα καὶ πάλι χωρὶς νὰ μὲ δοῦν ἀπ' τὸν καταυλισμὸν κι' ἀφοῦ πέρασσα μὲ ἔνα ἐλαφρὸ μογόξυλο τὸ ποτάμι, πῆρα καὶ πάλι τὸ δρόμο γιὰ τὸ νησάκι. Τὸ σκοτάδι μὲ βοήθησε καὶ μπόρεσα νὰ ἀνέβω ὡς τοὺς βράχους ποὺ τὸ περιστοιχίουν. Τότε δρέθηκα μπρὸς σὲ μιὰ σκηνὴ ποὺ μὲ ἔκανε ν' ἀνατριχίασω. Οἱ Γοριλλάνθρωποι: ἥταν ὅλοι μαζεμένοι ἔκει. Δὲν σᾶς τοὺς περιγράφω, γιατὶ σίγουρα θὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς ἀντικρύζετε τακτικά. Πάντως, στάθηκε ἀδύνατο νὰ προχωρήσω κι' ἀναγκάστηκα νὰ ξαναγυρίσω πρὶν φέξῃ στὸν καταυλισμὸν χωρὶς νὰ μπρέσω νὰ μάθω κάτι γιὰ τὴν φύση τοῦ ἔδαφους αὐτοῦ.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔστειλα στὴν Μπουκουάργκα μιὰν ἀναφερὰ κι' ἀρνήθηκα κατηγορηματικὰ νὰ συνεχίσω τὰ ἔργα στὴν περιοχὴ αὐτῆ. Ο Σραΐμπεργκ ἔστειλε ἐδῶ ἔναν τεχνικὸ ποὺ τοῦ διηγήθηκα ὅτι σᾶς εἶπα προηγουμένως πως εἶχα δῆ. Ἐκείνος δὲν μὲ πίστεψε, μὲ κοροϊδεψε γιὰ τοὺς φόβους μου καὶ ἔφυγε μαζὶ μὲ ἔνα νέγρο γιὰ τὸ νησάκι.

»'Ο νέγρος γύρισε μόνος καὶ μοῦ διηγήθηκε πῶς μιὰ ὄρδη ἀπὸ παράξενα ὄντα ὥρμησε πάνω στὸν λευκό, μόλις περασαν τοὺς βράχους, καὶ τὸν ἔκοινε κομμάτια. "Ενας δεύτερος συνεργάτης τοῦ Σράιμπεργκ ἦρθε ἐπειτα ἀπὸ ἔνα μῆνα καὶ μὲ ἄφησε νὰ πιστέψω ὅτι μὲ καθιστοῦσαν ὑπεύθυνο γιὰ τὴν ἔξαφάνισι τοῦ πρώτου ἀπεσταλμένου του. Πήγε καὶ κείνος χωρὶς καμμιὰ συνοδεία στὴν ἀπέναντι ὅχθη καὶ δὲν ξαναφάνηκε ποτὲ πιά....

»Αὐτὴ εἶναι: ἡ ὄλη ἱστορία, κύριε 'Αὔρω! Εἰσθε ἐλεύθερος νὰ τὴν πιστέψετε ἢ νὰ τὴν θεωρήσετε κουτή.

—Μὰ δὲν μοῦ τὰ εἴπατε ὄλα: ὑποπτεύεσθε κάποιον; Ποιόν; καὶ γιατὶ τὰ ἔκανε ὄλα αὐτά;

—Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι: ὁ δράστης ὄλων αὐτῶν εἶναι κάποιος λευκός. Κι' αὐτὸ γιατὶ τὸ δίκτυο τῶν κατασκόπων, ποὺ ἔχει ἐγκαταστήσει γύρω μου εἶναι ἔξαιρετικὰ ὡργατωμένο. Δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ κανένας ἀπὸ τοὺς μαύρους μου, γιατὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ μοῦ ἤσαν πιστοὶ ἔξαφανίσθηκαν ὑπὸ μυστηριώδεις συνθῆκες. "Ἐπειτα, ἔχω ἀκούσει πολλές φορὲς, τὴν νύχτα, τὸν ὑπόκωφο βόμβο ἐνὸς ἀεροπλάνου ποὺ πετάει πολὺ φήλα καὶ κατευθύνεται πρὸς τὸ κέντρο τοῦ βάλτου. Ξέχωρας ἀπ' αὐτά, πήγα μιὰ μέρα κρυφὰ στὴ Μπουκουάργκα γιὰ νὰ μάθω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ποὺ ζήτησε τὴν ἔκχώρησι τοῦ βάλτου μετὰ τὴν 'Εταιρία. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ λέγεται Σερὸμ "Ακκερτ καὶ μένει, ὅπως φαίνεται, στὰ περίχωρα τῆς Μπουκουάργκα. Παρὰ τὶς προσπάθειές μου ὅμως, δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ τὰ ἔχνη του.... Θὰ ἥμουν περιεργος νὰ ξέρω ποιὸς κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ φευδώνυμο αὐτό. Γιατὶ εἶμαι βέβαιος πῶς αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ πραγματικό του ὄνομα.

—Δὲν ὑποψίαζεστε κανένα;

‘Ο Μπαρὰλ σήκωσε τοὺς ὥμους καὶ χαμογέλασε μὲ σημασία.

—"Ίσως, γιὰ τὴν ὥρα ὅμως δὲν μπορῶ νὰ πῶ κάτι συγκεκριμμένο. Μιὰ μέρα θὰ τὸν ξεσκεπάσω. "Ενα ὅμως γὰ ξέρετε: ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἐνήμερος γιὰ τὸ κάθε τι που γίνεται ἐδῶ καὶ μπόρεσε νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ιθαγενῶν.

—Αὐτὰ εἶχατε μόνο νὰ μοῦ πήτε;

— Πρέπει νὰ σᾶς όμολογήσω καὶ κάτι ἄλλο! "Εχω ζητήσει καὶ γώ, γιὰ λογαριασμό μου, τὴν ἐκχώρησι τοῦ βάλτου.

— Τί νὰ τὸν κάνετε;

— Στὴν σειρὰ τῶν αἰτήσεων ἔρχεται πρώτη ἡ 'Εταιρία, δεύτερος ὁ "Ακκερτ καὶ τρίτος ἐγώ. 'Ο "Ακκερτ κάνει κόθε βρωμιὰ γιὰ ν' ἀναγκάσῃ τὴν 'Εταιρία νὰ παραιτηθῇ. Θὰ γίνη τότε ἐκείνος ιδιοκτήτης τῶν ἑδαφῶν αὐτῶν. Τότε καὶ γὼ θὰ κάνω ὅ,τι μοῦ περγά ἀπὸ τὸ χέρι γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ φύγῃ καὶ κείνος καὶ νὰ πάρω ἐγὼ τὴν ἐκχώρησι. "Ετσι θὰ ἐκδικηθῶ τὸν ὄνθρωπο αὐτὸν που ἔγινε ἡ αἰτία νὰ κατηγορηθῶ γιὰ δυὸ ἐγκλήματα που αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔκανε καὶ νὰ χάσω τὴ θέσι μου στὴν 'Αφρική.

'Ο 'Αϋρω ἔμεινε γιὰ πολλὴ ὥρα βυθισμένος σὲ σκέψεις.

— Μπαράλ, εἶπε στὸ τέλος, σᾶς πιστεύω ἀπολύτως! Σ' ὅσα μοῦ εἴπατε ύπαρχει κάποια εἰλικρίγεια... 'Ο φευτο— "Ακκερτ αὐτὸς που εἶναι ἐχθρός σας θανάσιμος θὰ γίνη καὶ δικός μου ἐχθρός... Θέλετε νὰ τὸν πολεμήσουμε κι' οἱ δυὸ μαζί;

— Ξεχνάτε πῶς δὲν ἀνήκω πιὰ στὴν 'Εταιρία;

— Μά δὲν θέλετε νὰ ἐκδικηθῆτε προσωπικά γιὰ ὅ,τι σᾶς ἔγινε;

— Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια!... Εἶμαι πολὺ εύτυχης που δὲν μὲ περνάτε γιὰ τρελλὸ ἢ γιὰ βλασφέμο ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς ὅπως οἱ ἄλλοι. Γι' αὐτὸ καὶ δέχομαι τὴν πρότασί σας μ' ὅλη μου τὴν καρδιά!

Tις δυὸ ἑπόμενες ἑβδομάδες, ὁ Μπαράλ ἐνημέρωσε τὸν διάδοχό του γιὰ τὴν κατάστασι τῶν ὄγων τῆς ἑταιρίας. 'Ο 'Αϋρω, που ἀποδείχτηκε ἔξαίρετος τεχνικός, μπόρεσε σύντομα νὰ ἀναλάβῃ προσωπικὰ τὴ διεύθυνσι τῶν συνεργείων.

—Πιότεύω, δήλωσε ένα βράδυ ό Μπαρόλ μπρὸς τὴν ὄμράδα ἐργατῶν, πώς ἔχετε τόση πεῖρα ὥστε θὰ μἱς ἀντικαταστῆστε μ' ἐπιτυχία. Αὔριο τὸ βράδυ φεύγετε ἀπὸ τὸ Σὲ—Γκούρκο.

—Ποὺ σκοτεύετε νὰ πάτε;

—Στὴ Γαλλία! Πᾶνε δέκα χρόγια πιὰ ποὺ λείπετε ὅτε τὴν πατρίδα μου... "Ωστε, λοιπόν, 'Αύρώ, τὸ ἔχετε πάρει ἀπόφασι. Θὰ τὴν κάνετε τὴ γέφυρα κείνη πάνω ὅτε τὸ ποτάμι;

—'Ασφαλῶς, γαϊ! Πήρα διαταγὴ νὰ κάνω τὸ ἔργο αὐτὸ κοὶ θὰ τὸ κάνω μὲ κάθε θυσία!

—"Οπως ἀγαπάτε!

Τὴν ὅλη μέσος ἔφυγε πραγματικὰ ό Μπαράλ. Μητρίκη σ' ἔνα ἐλαφρὸ μονόξυλο, ὃπου εἶχαν βάλει καὶ τὶς δικοσκευές του, κι' ἄφισε νὰ τὸν πηγαίνῃ τὸ ρεῦμα τοῦ πατούμου. "Επειτα ὅτε μισή ὥρα χάθηκε πίσω ἀπ' τὴν πικνὴ βλέστησι τῆς ὅχθης.

Ο 'Αύρώ, σὲν ἔρεινε μόνος, ἀρχισε ἀκέστως νὰ κοτεγίνεται μὲ τὶς περιπλακευστικὲς ἐογασίες γ' ἀτὰν κατασκευὴ τῆς νεφύρας. Τὸ βοάδυ κλεινόταν στὴν καλύβα του μαζὶ μὲν ἔνα νεαρὸ Σουδανέζο, δεκαεπτά χρόνων, ποὺ λεγόταν Νικαρέ. Ποιν φύγη, ό Μπαράλ, τὴν τὸν εἶχε συστῆ, εἰς σᾶν τὸν μόνο ἀπὸ τοὺς μαύρους τοῦ συνεογείου ποὺ υποροῦσε νὰ ἐμπιστεύσται. Μπορεῖσε μάλιστα καὶ εἰς τοῦ ἀναθέτη ἐμπιστευτικὲς ἀποστολές, χωρὶς φόβο πᾶν, θὰ τὸν πρόδινε.

Ο μηχανικὸς κι' ό Νικαρέ κοιμοῦνται ἐκ πεπιτσοπῆς. "Ολη τὴ νύχτα ἔκαναν μὲ τὴ σειρά τους βάσεις μητρὸς στὸ στενὸ ἄνοιγμα ποὺ χρησίμευε γιὰ παράθυρο τῆς καλύβας.

Τὴν τρίτη νύχτα, μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ Μπαράλ, ό Νικαρέ ποὺ ἔκανε τὴ βάρδεια του μερικὰ βήματα μακριὰ ἀπὸ τὸν κοιμισμένο μηχανικό, ἀνασῆκωσε ἀνήσυχη τὸ κεφόλι. Ή νύχτο ἦταν ήσυχη καὶ ἀπόλυτη σιωπὴ θεσίλευε στὸ δάσος. Τὸ ἐξησκεμμένο δύνως αὐτὶ τοῦ 'Αφρικανοῦ είχε ἀκούσει ένα μακρυνό βόρβο ποὺ ολοένα καὶ δυγάμωνε.

"Ἐτρέξε στὸ μηχανικὸ καὶ τὸν σκούντησε ἀπότομο.

—'Αφεντικό. Νά το!, τοῦ φιθύρισε.

Ο 'Αύρώ σηκώθηκε, βγῆκε ἔχω κι' ἀφουγκράστηκε.

Άκουγόταν ό χαρακτηριστικὸς πνιχτὸς βόμβος ἐνὸς ἐξ ροπλάνου ποὺ πετοῦσε σὲ μεγάλο ὑψος.

Ἐριξε μιὰ ματιὰ στὶς γύρω καλύβες τῶν ιθαγενῶν. "Ολες ήσαν ήσυχες καὶ σιωπηλές.

—Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς νέγρους ἔφυγαν μόλις οσουρούπωσε, τοῦ ἔξηγησε ὁ Νγκαμέ. Πέρασαν κολυμπῶντας τὸν Μπάρ—Ντάϊα κι' ἔξαφανίσθηκαν στὴν ὄχθη.

—Ωστε μποροῦμε νὰ βγοῦμε δίχως φόβο.

Οἱ δυὸς ἄντρες γλύστρησαν σιωπηλὰ ἀνόμεσα ἀπὸ τὶς ἔρημες κολύνες καὶ πῆγον κάτω στὴν ὄχθη. Πειπάτησαν κατὰ μῆκος τῆς ὡς ἔνα χιλιόμετρο πρὸς τὸν κατεύθυνσι τοῦ ρεύματος. Τότε ἔφτασαν σ' ἔνα στειὸ ἔσφωτο ποὺ κατέληγε στὸ ποτάμι καὶ ποὺ ἦταν τριγύρισμένο ἀπὸ γιγάντια δέντρα. Στὸ κέντρο τοῦ ἔσφωτου βοισκότανε μιὰ καλύβα ἀπὸ κλοριὰ καὶ μπρὸς στὴν εἰσοδό της διαγραφόταν ἡ ὑψηλὴ σιλουέττα ἐνὸς θρώπου.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτὸς προχώρησε πεὸς τοὺς νυχτερινοὺς ἐπισκέπτες. Ἡταν ὁ μηχανικὸς Λουΐ Μπαράλ που εἶχε κάνει δῆθεν πῶς εἶχε φύγει, μα, σὲ συνεννόησι ; εἰ τὸν διάδοχό του, εἶχε καταφύγει στὸ ἔρημο αὐτὸ κέρης τοῦ Σὲ—Γκούρκο.

—Γειά, 'Αὔρω! Τὸ ἀκούσατε τὸ ἀεροπλάνο;

—Γι' αὐτὸ καὶ ἥρθαμε ἐδῶ. Εἴχαμε συμφωνήσει : ἀσᾶς συναντήσω μαζὶ μὲ τὸν Νγκαμέ, μόλις θὰ τὸ ἀτιλαμβανόμαστε καὶ πάλι νὰ ἔρχεται.

—Σίγουρα, ἀπόφε, θὰ συγκεντρωθοῦν οἱ Γοριλλάνθρωποι καὶ θὰ ἥθελα πολὺ νὰ παρευρεθῶ μαζὶ μὲ σίς στὴν συγκέντρωσί τους αὐτῇ. "Ἄς πηγαίνουμε γρήγορα.

Διέσχισαν τὸν Μπάρ—Ντάϊα μὲ τὸ μονόξυλο τὸ Μπαράλ καὶ βγῆκαν στὴν ἀπέγαντι ὄχθη στὸ ὑψος τοῦ καταυλισμοῦ. "Ἐπειτα πήραν ἔνα στενὸ μονοπάτι περνοῦσε ἀπὸ τὸ βάλτο κι' ἔφτασαν σὲ μισὴ ὥρα σ' ὅ γησάκι.

Ο Μπαράλ μπήκε ἐπικεφαλῆς τῆς ὁμάδος καὶ σκαφάλωσε μὲ προφύλαξι ὡς τὴν κορυφὴ τῶν βράχων. Σὲ λίγα λεπτά, βρέθηκαν κι' οἱ τρεῖς τους πάνω σ' ἔχ-

βράχο, ἀπ' ὅπου μποροῦσαν νὰ βλέπουν όλόγυρα χωρίς νὰ φαίνωνται.

‘Η σελήνη φώτιζε τὸ κέντρο τοῦ νησιοῦ πράγικα ποὺ τοὺς διευκόλυνε νὰ ξεχωρίζουν καθαρά τὸ κάθε τι. Καμμιὰ εἰκοσαριὰ παράξενα ὄντα εἶχαν συγκεντρωθῆ γύρω σὲ μιὰ πλατεία.’ Άλλα παρόμοια πλάσματα χόρευαν στριφογυρίζοντας σᾶν δαιμονισμένα καὶ κάπου - κάπου ἔβγαζαν ἄναθρες, ζωώδεις κραυγές.

—Οι Γοριλλάνθρωποι!, ψιθύρισε ὁ Μπαράλ.

‘Ο ‘Αϋρώ εἶδε τύτε πῶς τὰ πλάσματα ειύτα ἥσσαν νέγροι σκεπασμένοι μὲ δέρματα πιθήκων, ποὺ τοὺς ἔδιναν ὄψι ἀποκρουστικὴ κι’ ἄγρια.

—Μὰ τί πρεσβεύει ἡ αἱρεσίς αὐτή; ρώτησε σιγὰ ὁ ‘Αϋρώ.

—Δὲν ξέρω ἀκριβῶς! Σίγουρα, τίποτα δὲν πρεσβεύει. Οἱ νέγροι ἀγαποῦν ἀπλῶς τὸ μυστήριο, τὶς τελετὲς ποὺ ἔξαπτουν τὴ φαντασία τους καὶ ίκανοποιοῦν τὰ κτηνώδη ἔνστικτά τους. Οἱ Γοριλλάνθρωποι θεοποίησαν τοὺς πιὸ τρομεροὺς πιθήκους τῆς ζούγκλας, γιατὶ τοὺς προκαλοῦν τὸ φόβο καὶ γιατὶ ἡ σκληρότητά τους δίνει στοὺς πιστούς τους τὴν εὐκαιρία νὰ ίκανοποιοῦν τὴ δίψα τους γιὰ αἴμα. Δυστυχώς, ἀνθρωποι μὲ λογικὸ ἔφτασαν στὸ ἀξιοθρήνητο κατάντημα νὰ χρησιμοποιοῦν τὴ φοβερὴ δύναμι τῶν ἀπαισίων αὐτῶν πλασμάτων γιὰ νὰ ἔξυπηρετοῦν τὰ ἐγκληματικά τους σχέδια....

‘Ο Μπαράλ σταμάτησε γιὰ λίγο, γιατὶ τὸν ἔκανε νὰ παραξενευτῇ ἡ σκηνὴ ποὺ διαδραματιζόταν λίγα μέτρα πιὸ κάτω ἀπ’ τὸ μέρος ὅπου ἦταν κρυμμένοι.

Οἱ μαύροι εἶχαν διακόψει τοὺς χοροὺς καὶ τὶς κραυγές τους κι’ εἶχαν πέσει μπρούμπτα στὸ χῶμα καὶ σώπαιναν γεμάτοι εὐλάβεια. ‘Ἐνας ἄνθρωπος εἶχε προβάλλει ἀπὸ τὴ σκιὰ ποὺ κάλυπτε τὴν ἄκρη τοῦ νησιοῦ καὶ προχωροῦσε πρὸς τὸ μέρος τους. Φοροῦσε μιὰ κατάλευκη φόρμα πιλότου κι’ ἔνα πέτσινο κασκέτο. ’Ἐνας ἀπ’ τοὺς νέγρους, σηκώθηκε κι’ ἔρριξε στὶς πλάτες τοὺς νεοφερμένους ἔνα δέρμα γορίλλα ποὺ τὸ κρατοῦσε εἰδικὰ γι’ αὐτόν. Οἱ ἀκτίνες τῆς σελήνης φώτισαν τὴν ύψηλὴ κορμοστασιὰ τοῦ ξένου ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ φοροῦσε τὸ δέρμα.

—Ἐκεῖνος εἶναι!, γρύλλισε ύπτοκωφα ὁ Μπαράλ.

--Τὸν γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ ποὺ φαίνεται πώς εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Γοριλλανθρώπων;

--Νική! Καὶ σεῖς τὸν γνωρίζετε!

--Δέν μπορῶ νὰ ξεχωρίσω ἂν εἶναι λευκός. Ἡ ἀπόστειλες δέν μου ἐπιτρέπει νὰ διακρίνω τὰ χαρακτηριστικά του.

--Εἶναι ὁ Σραϊμπέργκ!

--'Ο Σραϊμπέργκ! 'Ο διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας μας!

--Μάλιστα! 'Ο ίδιος! Εἶναι καιρὸς τώρα ποὺ τὸν ὑποτεύσμουν!

--Καὶ τί ἔρχεται νὰ κάνῃ ἐδῶ;

--Νὰ φροντίσῃ νὰ μὴ μπορέσῃ ἡ Ἐταιρία νὰ φτιάξῃ τὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στὸ βάλτο. Αὐτὸς πέπρισ μιὰν ἐκχωρῷσι πάνω στὰ ἐδάφη αὐτὰ μὲ τὸ ονοματόσημο "Ζερόμ" Ακκερτ!

--Μὰ τί ἀξία μπορεῖ νὰ ἔχουν γι' αὐτὸν μερικὰ χιλιόμετρα γῆς ποὺ εἶναι ὅλο λασπη καὶ βουρρο;

--Αὐτὸ ἀκόμα δὲν τὸ ἀνακάλυψα, μὰ δὲ θὰ ἀργήσω νὰ τὸ μάθω!

--Γιατί, λοιπόν, μου ἔδωσε τὴ διαταγὴ νὰ συνεχίσω τὰ ἔργα, ἀφοῦ δὲν θέλει νὰ περάσῃ ἡ γραμμὴ ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν περιοχὴ;

--Πίστευα πώς θὰ τὸ εἴχατε πιὰ καταλάβει! Θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω ἀργότερα!.... Τώρα τεντώστε τ' αὐτιά σας κι' ὀκούτε καλύτερα τί θὰ πή ὁ κακούργος αὐτός.

Ο Σραϊμπέργκ εἶχε μπῆ στὴ μέση τοῦ κύκλου ποὺ εἶχαν κάνει οἱ πιστοί του καὶ τοὺς μιλοῦσε στὴ διάλεκτο τῶν μαύρων τοῦ Σὲ—Γκούρκο.

--Οἱ λευκοὶ τῆς Μπουκουάργκα, θέλουν νὰ σᾶς πάρουν μὲ τὴ βία τὰ μέρη σας, τοὺς ἔλεγε. "Ἐνας ἄλλος μηχανικὸς ἥρθε γιὰ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν Μπαράλ ποὺ τὸν ἀναγκάσατε νὰ φύγη. Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ περάσῃ τὸν Μπάρ—Νταϊα. "Οσοι ἀπὸ σᾶς δουλεύουν μα-

ζί του τὸ ξέρουν αὐτὸ καλά. Σὲ λίγο, τὸ ἀπαραβίαστο ἄσυλο τῆς θρησκείας σας θὰ καταπατηθῇ ἀπ' τοὺς ἔχθρούς σας. Ἐσείς ποὺ μὲ δεχτήκατε στὴν ιερὴ ἔνωσί σας καὶ μοῦ δώσατε ἔνα ἀπ' τὰ μεγαλύτερα ἀξιώματα τῆς ιεραρχίας της, μπορεῖτε νὰ κρίνετε τί προσπάθειες ἔκανα γιὰ νὰ σταματήσω τὰ καταραμένα αὐτὰ ἔργα. "Έκανα τὸ πᾶν γιὰ ν' ἀποτύχουν τὰ σχέδια τῶν δυὸ λευκῶν, ποὺ ἥρθαν γιὰ νὰ κλέψουν τὴ γῆ αὐτὴ ποὺ κλείνει μέσα τῆς τοὺς θήσουροὺς τῶν προγόνων σας.

»Τοὺς ἔξουδετεράστατε. Τοὺς παραδώσατε στοὺς Γορίλλες ποὺ λατρεύουμε καὶ αὐτοὶ τοὺς τιμώρησαν μὲ φριχτὸ θάνατο γιὰ τὴν ιεροσυλία ποὺ ἐτοιμάζονταν νὰ κάνουν. Πρέπει νὰ συνεχίσετε τὸν ἀγώνα σας χωρὶς νὰ δειλιάσετε! Χτυπήστε τους ἀλύπητα καὶ δυνατά! Νὰ πιάσετε τὸ λευκὸ ποὺ διευθύνει τὰ καταραμένα αὐτὰ ἔργα καὶ νὰ τὸν περαδώσετε στὴ μανία τῶν ιερῶν Γορίλλῶν... Μούρε ἄνθρωπε, ἀδελφὲ τοῦ πιθήκου ποὺ ζῇ στὰ μεγάλα αὐτὰ δάση, θὰ θριαμβεύσῃς! Τώρα φέρτε ἐδῶ τὸν ἀχρείο ἔκεινο ποὺ μᾶς πρόδωσε γιὰ νὰ τιμωρηθῆ σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους σας.

* * *

Τρεῖς Γοριλλάνθρωποι ξεχώρισαν ἀπὸ τὴν ὁμάδα, μῆγαν πρὸς τὴν ἀκτὴ κι' ἔξαφανίστηκαν μέσα σὲ μιὰ σπηλιὰ ποὺ ὅρισκόταν ἔκει. Ξαναβγῆκαν σὲ λίγο, σπρώχνοντας ὅγρια ἔνα κατατρομαγμένο νέγρο, ποὺ οὐρλιαζε δαγκάνοντας ἀπελπισμένα τὰ ἀλυσσοδεμένα χέρια του νομίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ ἔσπαζε τὰ δεσμά του.

--'Ο ἄνθρωπος αὐτός, εἶπε μὲ δυνατὴ φωνὴ ὁ Σραϊ-μπέργκ, θέλησε νὰ μᾶς προδώσῃ. Πολλὲς φορὲς ἐτεχείρησε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ λευκὸ ποὺ ἥρθε ἀπὸ τὴν Μπουκουάργκα. 'Η ἀπαγρύπνησίς σας σᾶς ἔσωσε καὶ μπορέσατε νὰ τὸν ἔξουδετεράστε ἐγκαίρως. Τὴ νύχτα αὐτὴ θὰ τὸν τιμωρήσουν οἱ Γορίλλες.

Πέταξαν βάναυσυ τὸ δυστυχισμένο νέγρο στὸ κέντρο τῆς μικρῆς πλατείας, ἐνῶ οἱ ὄλοι Γοριλλάνθρωποι ὄρχισαν νὰ ἀποσύρωνται πρὸς τὰ βράχια τῆς ἀκτῆς. Καὶ τότε συνέδη μιὰ σκηνὴ ποὺ ἔκανε τοὺς θεατές την ἀνατριχιάσουν. Οἱ μαύροι ὅρχισαν νὰ οὐρλιαζουν σὰν δαιμονισμένοι καὶ στὰ οὐρλιαχτά τους αὐτὰ ἀπαντούσαν οἱ ἀπαίσιοι γρυλλισμοὶ ἔξη θεόρατων τριχωτῶν

πλασμάτων μὲ τεράστια χέρια, που πρόβαλαν ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρά. Τὰ ἀπαίσια αὐτὰ πλάσματα προχώρησαν πρὸς τὸν αἰχμάλωτο μὲ βῆμα βαρὺ καὶ ἀκανονιστο.... Οἱ προγυματικοὶ γορίλλες εἶχαν ἀναλάβει τὰ φρικιοστικὰ καθήκοντά τους.

“Οσο κι’ ἂν φαίνεται παράξενο, τὰ ζῶα δὲν ἔδωσαν καμμιὰ προσοχὴ στοὺς ἀνθρωποπιθήκους, που τὰ περιστοίχιζαν χειρονομῶντας κι’ οὐρλιάζοντας. Προχώρησαν χωρὶς νὰ διστάσουν, πρὸς τὸν αἰχμάλωτο μαύρο. “Οταν τὸ πρώτο ἀτέντα τὸν πλησίασε, ὥπλωσε τὴν θεώρατη χερούκλα του καὶ τὸν σήκωσε, χωρὶς δυσκολία, ψηλά. Τὸν κράτησε μερικὰ δευτερόλεπτα μετέωρο κι’ ἔπειτα τὸν ἔροντης μὲ δύναμι στὸ χῶμα. Οἱ πιστοὶ τῆς περίεργης αὐτῆς αἵρεσεως χαιρέτησαν τὴν πτώσι αὐτὴ μὲ παρατεταμένα οὐρλιαχτὰ χαρᾶς.

—Σίγουρα τὴν ἴδια τύχη εἶχαν κι’ οἱ δυὸς τεχνικοὶ που ἥρθαν ἀπὸ τὴν Μπουκουάργκα, εἶπε σιγανά ὁ Μπαφάλ.

—Ο δυστυχῆς αὐτὸς θὰ πεθάνῃ μὲ φριχτὸ τρόπο γιατὶ τόλμησε νὰ μᾶς προειδοποιήσῃ νὰ φυλαχτοῦμες ἀπ’ αὐτὰ τὰ τέρατα, εἶπε μὲ θυμὸ δ’ Ἀϋρώ... Θ’ ἀφίσουμε νὰ γίνη μπρὸς στὰ μάτια μᾶς ἐνα τέτοιο κακούργημα;

Χωρὶς νὰ περιμένη ἀπάντησι, ὥπλισε τὴν καραμπίνα του καὶ τὴ στήριξε στὸν ὕμο του.

—Η ἀπρονοησία αὐτὴ μπορεῖ νὰ μᾶς στοιχίσῃ τὴν ζωή!

—Λίγο μ’ ἐνδιαφέρει! Ἐγὼ θὰ τοὺς ρίξω... “Αγέσεις φοβᾶστε, μπορεῖτε νὰ φύγετε μαζὶ μὲ τὸν Νγκαμέ.

—Οχι, θὰ μείνω!

H σφαίρα τοῦ Ἀϋρὼ πέτυχε τὸν ἐναν ἀπὸ τοὺς γορίλλες, κατάστηθα τὴ στιγμὴ που πήγαινε νὰ πιάσῃ ξανὰ τὸν αἰχμάλωτο γιὰ νὰ τὸν κομματιάσῃ. Τὸ ζώο κυλίστηκε στὸ χῶμα βγάζοντας ἄγρια βογγητὰ

πόνου. 'Ο Μπαράλ κι' ό Νγκαμέ, ποὺ ήσαν κι' αύτοὶ ὄπλισμένοι μὲ καραμπίνες, ἀρχισαν νὰ πυροβολοῦν τὰ θηρία.

Τρεῖς γορίλλες πληγώθηκαν κι' ἔπεσαν οὐρλιάζοντας στὸ χῶμα. Οἱ ὑπόλοιποι, μαγιοσμένοι, ὥρμησαν πρὸς τὸ βράχο ποὺ στὴν κορυφή του βρίσκονταν εἰ τρεῖς φίλοι. Οἱ Γοριλλάνθρωποι, ποὺ στὴν ἀρχὴ τὰ ἔχασαν, τοὺς ἀκολούθησαν γεμάτοι λύσσα. 'Ο 'Αϋρὼ κι' οἱ σύντροφοί του ἀδειοζαν συνέχεια τὶς καραμπίνες τους πάνω σ' αὐτὸ τὸν μανιασμένο συρφετό. Γινόταν σωστὸ μακελλειό. Οἱ νέγροι ἔπεφταν χτυπημένοι ἀπ' ὅλες τὶς μεριές καὶ δάγκωναν μὲ λύσσα τὰ δέρματα τῶν ζώων ποὺ φοροῦσαν.

Οἱ ὑπόλοιποι, βλέποντας τὸ κακὸ αὐτό, διπισθοχόρησαν ἐσφνικὰ καὶ τόβαλαν στὰ πόδια.

Οἱ δυὸ Γάλλοι ἔξακολούθησαν νὰ πυροβολοῦν όσοσου κι' ό τελευταῖος Γοριλλάνθρωπος κάθησε πίσω ἀπ' τὰ βράχια.

—'Η ἐπέμβασίς μας δὲν πήγε χαμένη, εἶπε ὁ Μπαράλ κυττῶντας τὰ πτώματα τῶν σκοτωμένων ζώων καὶ τῶν Γοριλλάνθρωπων ποὺ τὰ φώτιζε ή σελήνη.

—Γιὰ ἔνα μόνο πράγμα λυπάμαι. Δὲν μπόρεσα νὰ πετύχω τὸν Σραΐμπεργκ!

Καθὼς ἔλεγε τὰ λόγια αὐτά, ἀκούστηκε ἔνας δυνατὸς βόμβος στὸν ἀέρα κι' ἡ σιλουέττα ἐνὸς ἀεροπλάνου πρόσβαλλε στὸν ἀσημένιο οὐρανό. Τὸ ἀεροπλάνο πέταξε φηλὰ καὶ χάθηκε γρήγορα πρὸς τὸ νότο.

—Δὲν είναι τόσο γενναίος σσο εἶναι καταχθόνιος! Προτίμησε νὰ φύγη παρὰ νὰ ἐκδικηθῇ γιὰ τὴν ήττα του. Μποροῦμε νὰ κατεβοῦμε ὡς τὴν πλατεία. Δὲν ὑπάρχει, πρὸς τὸ παρόν, φόβος νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν ξανά οἱ Γοριλλάνθρωποι.

Πήραν ἔνα στενὸ μονοπάτι, ποὺ ὠδηγοῦσε στὸ κέντρο τοῦ νησιοῦ.

'Ο νέγρος, ποὺ ή ἀποφασιστικὴ ἐπέμβασίς τους τοῦ ἔσωσε τὴ ζωή, ὥρμησε πρὸς τὸ μέρος τους μόλις τοὺς εἶδε. Ρίχτηκε στὰ πόδια του Μπασάλ, ψελλίζοντας ἀκατάλυπτες λέξεις εὐγνωμοσύνης, φιλώντας τὰ χέρια ἐκείνου ποὺ τὸν εἶχε σώσει ἀπὸ τὸν πιὸ φριχτὸ θάνατο.

—Σήκω πάνω, Νταμπάρα!, τὸν διέταξε ὁ Μπα-

ράλ. Θὰ μᾶς ἀποδείξῃς ὅτι δὲν εἶσαι ἀχάριστος μὲ τὸ νὰ μᾶς πῆς ὅ,τι ζέρεις γιὰ τὶς κινήσεις τῶν Γεριλανθρώπων καὶ τοῦ λευκοῦ ἀρχηγοῦ τους.

— Ο Νταμπάρα ώρκίστηκε πῶς θ' ἀπαντοῦσε σ' ὅ,τι τὸν βωτοῦσαν.

— Γιατί ὁ Σραΐμπεργκ προσχώρησε στὴν αἵρεσί σας; Γιατὶ δὲν θέλει γὰ περάση ὁ σιδηρόδρομός μας πάνω ἀπ' αὐτὸ τὸ νησί;

— Γιατὶ ἡ γῆ ἐδῶ κρύβει πολὺ μεγάλους θησαυρούς!... Κύτταξε ἐδῶ!

“Εδειξε στους Γάλλους κάτι περίεργα σουβλεοὰ ἀντικείμενα ποὺ προεξεῖχαν ἀνάμεσα ἀπ' τὴν ξερὴ λάσπη ποὺ εἶχαν φέρει ἄλλοτε τὰ νερά. Τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἔμοιαζαν μὲ κλαδιὰ ξεροῦ δέντρου φυτεμένα μέσα στὴ γῆ σ' ὅλη τὴν ἔκτασι τοῦ μικροῦ νησιοῦ. ‘Ο Μπαράλ ἔσκυψε σ' ἑνα ἀπ' αὐτὰ καὶ τὸ ἔξυσε μὲ τὴν μύτη τοῦ μαχαίριοῦ του. “Οταν ἀνασηκώθηκε τὸ πρόσωπό του πρόδωσε κάποια ταροχή.

— Τί συμβαίνει, τὸν ρώτησε ὁ 'Αϋρὼ πηγαίνοντας πρὸς τὸ μέρος του.

— Τώρα ξέρω γιατὶ ὁ Σραΐμπεργκ ζήτησε τὴν ἐκχώρησι τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ, ψιθύρισε. Βρισκόμαστε σ' ἑνα πταλιὸ νεκροσταφείο ἐλεφάντων. ‘Ολ’ αὐτὰ τὰ παλούκια ποὺ βλέπεις νὰ προεξέχουν γύρω μας εἶναι χαυλιόδοντες ἐλεφάντων ποὺ ἔρχονταν καὶ πέθαιναν ἐδῶ, πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰώνες. Τὰ ἔλιγ ἔπειτα σκέπασαν τὸ ἔδαφος κι' ἀφησαγ ἔνα στρώμα λάσπης πάνω στοὺς πελώριους σκελετούς των. Μόγο οἱ χαυλιόδοντες ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὴ λάσπη καὶ μᾶς δείχνουν ὅτι σὲ βάθος μόλις ἐνός μέτρου ὑπάρχει ἔνας τεράστιος θησαυρὸς ἐλεφαντόδοντος.

— Ο Σραΐμπεργκ θὰ τὸ ἀνακάλυψε σίγουρα ὅταν ἔγιναν οἱ πρώτες ἐκσκαφὲς στὴν περιοχὴ αὐτή....

— Πραγματικά! Πρὶν γίνη διευθυντῆς τῆς 'Εταιρίας, ήταν ἀπλὸς τοπογράφος. Σίγουρα, σχεδίασε ὁ ἴδιος τὴν περιοχὴ αὐτή, μὰ δὲν ἀνακάλυψε τὴν παρουσία τοῦ ἐλεφαντόδοντος παρὰ ὅταν ἡ 'Εταιρία τὴν εἶχε πάρει γιὰ λογαριασμό της. Σ' αὐτὸ τὸν ἔχυτηρέτησν πολὺ οἱ Γοριλλάνθρωποι ποὺ ἀνέκαθεν ἔκαναν ἐδῶ τὶς συγκεντρώσεις τους. Προσχώρησε τότε στὴν αἵρεσί τους

πήρε μεγάλο άξιωμα σ' αυτή καὶ φανάτισε τοὺς πι-
στούς της, ἐναντίον τῶν συνεργείων τῆς Ἐταιρίας, ὅ-
ταν αὐτὰ ἔφτασαν στὶς ὅχθες τοῦ Μπάρ—Ντάϊα.

—Καταλαβαίνω τώρα γιατί μὲ διέταξε μὲ τόσο
κατηγορηματικὸ τρόπο νὰ κατασκευάσω τὴ γέφυρα.

—Γιατὶ τὸν πίεζε τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τῆς Ἐ-
ταιρίας. "Αν ἡ γραμμὴ ἔκανε στροφὴ γιὰ ν' ἀποφύγῃ
τὸ βάλτο, τὰ ἔργα θὰ κόστιζαν τεράστια ποσὰ που δὲν
εἶχαν προβλεφθῆ στὸν προϋπολογισμό της. 'Ο Σραΐ-
μπέργκ ἔλαβε αὐστηρὲς διατάξεις νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἀρ-
χικὸ σχέδιο χωρὶς καμμιὰν ἀλλαγὴ. Τότε τοῦ γεννήθηκε
ἡ ἴδεα νὰ ἐκφοβίσῃ τὴν Ἐταιρία τοῦ Σὲ—Γκούρκο καὶ
νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ἀλλάξῃ τὴν κατεύθυνσι τῆς γραμ-
μῆς. Δυὸ τεχνικοὶ που ἔστειλε ὁ ἴδιος δολοφογήθηκαν
ἀπὸ τοὺς σύνενόχους του. Εἶναι πιθανὸν ὅτι κὶ ἔγὼ
θὰ εἶχα πάθει τὸ ἴδιο, ἀν δὲν εἶχα ἀργηθῆ νὰ τὸν ὑπα-
κούσω. Μ' ὅλο ποὺ ἡ στάσις μου εύνοούσε τὰ σχέδιά
του, δὲν ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς μετόχους τῆς
Ἐταιρίας. Μὲ ἀνακάλεσε καὶ διάλεξε ἐσάς νὰ μὲ ἀν-
τικαταστήσετε. Εἰσθε νέος, δὲν ξέρετε τοὺς νόμους τῆς
ζουγκλᾶς, εἰσθε ἀφωσιωμένοι στὴν Ἐταιρία ὅπως ὅλοι
οἱ πρωτόπειροι: μὲ δυὸ λόγια δεχτήκατε πρόθυμα νὰ
κατασκευάσετε τὴ γέφυρα σύμφωνα μὲ τὶς ρητὲς ὀδη-
γίες του... 'Ο Σραΐμπέργκ θὰ σᾶς δολοφονοῦσε καὶ σᾶς
καὶ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς μαύρους σας, ἀφοῦ θὰ σαμποτά-
ριζε τὴν ὅλη δουλειὰ σας γιὰ τὸ περασμα τῆς γραμμῆς
πάνω ἀπ' τὸν ποταμό. Μετὰ ἀπ' αὐτό, εἶναι πιθανὸν
ὅτι ἡ Ἐταιρία δὲν θὰ ἐπέμενε πιὰ κι' ἡ γραμμὴ θὰ
περνοῦσε ἀπὸ ἄλλον, ἐνῶ ὁ Σραΐμπέργκ θὰ δεχόταν συγ-
χαρητήρια, γιατὶ εἶχε κάνει κάθε δυνατὴ προσπάθεια
γιὰ νὰ καταγικήσῃ τὴν ἔχθρότητα τῶν μαύρων αὐτῶν
φυλῶν ἐναντίον τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ αὐτοῦ ἔργου. "Ετσι
θὰ τὰ κατάφερνε μιὰ χαρὰ καὶ τὸ κοίτασμα τοῦ ἐλεφαν-
τόδοντος θὰ ἐπεφτε στὰ χέρια του, ἀφοῦ ἡ Ἐταιρία
θὰ ἦταν ἀναγκασμένη νὰ ἔγκαταλείψῃ τὸ βάλτο. Αὐτὸ
σέβαια θὰ τὸ πετύχαινε ὅχι σὰν Σραΐμπέργκ, ἀλλὰ
σὰν "Ακκερτ!

—Τὸ ἔχει καταστρώσει μὲ μεγάλη σατανικότητα
τὸ σχέδιο του ὁ κακούργος!, εἶπε μὲ θυμὸ ὁ Ἀὔρω.
Τώρα τί θὰ κάνουμε ἐμεῖς;

—Πρώτα, πρέπει νὰ ἔχουμε τὰ μάτια μας τέσσερα ἐπειταὶ ἀπ' αὐτὸ ποὺ ἔγινε σῆμερα τὴ νύχτα. 'Ο Σραϊμπέργκ θὰ προσπαθήσῃ νὰ σᾶς ἀπαγάγη κι' ὅταν τὸ πετύχῃ, θὰ σᾶς παραδώσῃ στοὺς Γορίλλες γιὰ νὰ σᾶς κατασπαράξουν, ὅπως παρὰ λίγο νὰ συμβῇ καὶ μὲ τὸ δύστυχο Νταμπάρα. "Επειτα, θὰ περιμένουμε μιὰν εὐνοϊκὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ τὸν συλλάβουμε ἐπ' αὐτοφώρῳ, γιατὶ νὰ τώρα δὲν ἔχουμε χειροπιαστὲς ἀποδείξεις ἐναντίον του.

—Ξεχνάτε πῶς ἔχουμε ἑνα σπουδαῖο πλεονέκτημα μὲ τὸ μέρος μας. 'Ο Σραϊμπέργκ δὲν ξέρει πῶς τὸν πολεμᾶτε καὶ σεῖς καὶ πιστεύει πῶς ἔχει νὰ κανῃ μόνο μ' ἑναν ὄπειρο ἀντίπαλο σὰν καὶ μένα.

—Δὲν βλέπω νὰ μᾶς δίνη αὐτὸ κανένα σπουδαῖο πλεονέκτημα! "Εχετε κάνει κανένα σχέδιο πῶς θὰ ἐνεργήσουμε;

—"Έχω, μὰ ἀπαντῆστε μου πρώτα σὲ μερικὲς ἐρωτήσεις.... "Αν οἱ Γοριλλάνθρωποι μᾶς ἐπιτεθοῦν, μποροῦμε, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Νγκαμὲ καὶ τοῦ Νταμπάρα, νὰ τοὺς ἀποκρούσωμε;

—"Οχι! Θὰ ἐπιτεθοῦν αἰφνιδιαστικὰ καὶ μιὰ ὡραία ἡμέρα θὰ μᾶς αἰχμαλωτίσουν χωρὶς νὰ προλάβουμε νὰ ρίξουμε καὶ μιὰν ἀκόμη τουφεκιά.

—Συνεπῶς είναι προτιμότερο νὰ περιορίσουμε τὶς ζημιές μας. Αύριο θὰ ἀναλάβω καὶ πάλι τὴ θέσι μου στὸ ἔργα τοῦ Μπάρ—Νταΐα. 'Εσεῖς δὲν θὰ φανερωθῆτε ἡπο τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ μὲ πιάσουν.

—Καὶ τι θὰ κάνω μόνος μου ἐναντίον μιᾶς ὄλοκληρης αἵρεσεως;

— Δὲν θ' ἀσχοληθῆτε μὲ τοὺς Γοριλλάνθρωπους, ἀλλὰ μὲ τὸν Σραϊμπέργκ. Θὰ φύγετε ἀμέσως γιὰ τὴν Μπουκουάργκα μαζὶ μὲ τὸν Νγκαμέ. 'Εκεὶ θὰ παρακολουθήτε ἀγρυπνία τὸν πρώην διευθυντή σας. 'Ο Νταμπάρα θὰ μείνῃ ἐδῶ καὶ, ὅταν μὲ πιάσουν οἱ Γοριλλάνθρωποι, θάρητη νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ. Συγχρόνως καὶ ή φυλὴ θὰ στείλῃ ἀσφαλῶς ἑνα ταχυδρόμο γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Σραϊμπέργκ γιὰ τὴ νέα τῆς ἐπιτυχία καὶ νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ παραστὴ στὸ θάνατό μου. 'Ο Νταμπάρα θὰ ἀναλάβῃ νὰ ξεκάνῃ τὸν ταχυδρόμο αὐτὸν, πρὶν φτάσει στὴν πόλι, καὶ σεῖς θὰ παζαρέψετε μὲ τὸν

Σραΐμπεργκ τὴν ἀπελευθέρωσί μου. Θὰ τὸν ἀναγκάσσετε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὶς προσπάθειές του νὰ βάλῃ στὸ χέρι τὰ κοιτάσματα τοῦ ἐλέφαντόδοντος καὶ νὸ δώσῃ παραίτησι ἀπὸ διευθυντὴ τῆς Ἔταιρίας. "Αν τὸν ἀπειλήσετε πὼς θὰ τὸν παραδώσετε στὶς ἀρχὲς ἀσφαλῶς αὐτὸ θὰ τὸν ἐπηρεάσῃ.

— Εχετε μεγάλο θάρρος, μὰ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ κάνετε οὕτη τὴν τρέλλα. Ὑπάρχει μόνο μιὰ πιθανότης στὶς δέκα νὰ πετύχῃ ἐνα τόσο παρακιδυνευμένο σχέδιο.

— Κι' ὅμως, σᾶς λέω πὼς θὰ πετύχῃ! "Αλλωστε, δὲ μποροῦμε ἐμεις νὰ διαλέξουμε τὰ μέσα ποὺ θὰ τοὺς πολεμήσουμε. Ἐκτὸς δέδαια ἂν εχετε σεῖς κανένα ἄλλο σχέδιο νὰ προτείνετε.

— Δὲν ἔχω κανένα σχέδιο.

— Ωστε εἰσθε ἀναγκασμένος νὰ δεχθῆτε τὶς πριάσεις μου. "Ἄς φύγουμε ἀπὸ τὸ γησάκι αὐτὸ κι' ἀς γυρίσουμε στὴν καλιβα σας. Θὰ κανονίσουμε στὸ δρόμο τὶς τελευταίες λεπτομέρειες!

Ο Ζώρζ Αϊρώ ἀνέλαβε καὶ πάλι τὴ θέσι του ἐπικεφαλῆς τῶν συνεργείων του καὶ ἔξακολούθησε τὴ δουλειά του σὰν νὰ μην εἶχε τίποτα συμβῆ. Οἱ ἐργατες του είχαν πολὺ ἀρσιώσει γιατὶ ἀρκετοὶ ἀπ' οὐτοὺς είχαν σκοτωθῆ στὴ μάχη ποὺ εἶχε γίνει τὴν προηγούμενη νύχτα. Παρατήρησε πὼς οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μαύρους, ποὺ στὰ φανερὰ ὑποκρίνονταν τοὺς πολὺ ἀφωσιωμένους καὶ ὑπάκουους, τοῦ ἔρριχναν κρυφὰ ματιές γεμάτες μῖσος καὶ φόβο.

Ο Νταμπάρα δὲν ἦταν κοντά του, μὰ ἔμενε ἀπομονωμένος ἀνάμεσα στοὺς ἔχθρους του καὶ ἀντιμετώπιζε μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ἡρεμία τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ὕπουλης ἔχθρότητάς τους.

Πέρασε ἔτσι μιὰ ἑδομάδα, κι' ἔπειτα ξέσπασε βί-

αια ή ἐπίθεσις ποὺ εἶχε προβλέψει. 'Ο 'Αύρω κοιμόταν μόνος μέσσα στὴν καλύβα του, όταν ξύπνησε μὲ τὴν ἐπίμονη ίδεα πώς παράξενα σύντα στριφογύριζαν γύρω ἀπ' αὐτή. Σηκώθηκε ὀθόρυβα καὶ πλησίασε στὸ παράθυρο. Τὸ θέαμα ποὺ εἶδε τὸν ἔκανε νὰ παγώσῃ ἀπὸ τρόμο. Μερικοὶ τεράστιοι γορίλλες ἔστεκαν γύρω ἀπὸ τὴν καλύβα, ἐνῶ οἱ μαῦροι ντυμένοι μὲ δέρματα πιθῆκων προσπαθούσανε ὀθόρυβα νὰ παραβιάσουν τὴν καλαμένια πόρτα της.

"Αρπαξε τὴν καραμπίνα του, βεβαιώθηκε πὼς ἥταν γεμότην κι' ἔρριξε ἀπανωτά δυὸς πυροβολισμούς πρὸς τὴν πόρτα. 'Αντήχησαν κραυγές ἀγωνίας. 'Ο 'Αύρω ξαναγύρισε στὸ παράθυρο καὶ ἀντελήφθη πὼς οἱ γορίλλες καὶ οἱ μαῦροι εἶχαν γίνει ἄφαντοι.

Ἡ ήσυχία ὅμως διήρκεσε πολὺ λίγο. Μόλις μισὴ ὥρα ἀργότερα, ἔνας ἀποπνικτικὸς καπνὸς πλημμύρισε τὸ ἐσωτερικὸ τῆς καλύβας. Οἱ ἐπιδρομεῖς τὴν εἶχαν βάλει φωτιά γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ βγῆ ἔξω.

Νοιώθοντας πὼς δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ ἀνθέξῃ γιὰ πολύ, κρέμασε στὸν ωμὸ του τὴν καραμπίνα πῆρε ἀπὸ ἔνα περίστροφο στὸ κάθε του χέρι ἔσπασε μὲ μιὰ κλωτσιὰ τὴν πόρτα κι' ὥρμησε ἔξω.

Μιὸς ιαχὴ θριάμβου χαιρέτισε τὴν ἔξοδό του. Εἶδε μέσσα στὸ σκοτάδι νὰ κινοῦνται οἱ ἀπαίσιες σιλουέττες τῶν πιθῆκων καὶ νὰ ὄρμούν καταπάνω του. "Έρριξε στὴν τύχη. Δυὸς ὡπὸ τὰ θηρία κυλίστηκαν στὸ χῶμα, μὰ τὰ ὄλλα τὸν ἀρπαξαν πρὶν προφτάσῃ γιὰ γεμίση ξανὰ τὰ περίστροφά του.

Τὸν ἔσφιξαν μὲ τὰ πελώρια χέρια τους ἔτσι ποὺ παρὰ λίγο νὰ τὸν πνίξουν. "Ομως δὲν ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του καὶ διέκρινε συγκεχυμένα μέσα στὸ σκοτάδι τὴν ύψηλὴ κορμοστασιὰ ἐνὸς Ἀφρικανοῦ ποὺ ἀνάγκασε τοὺς γορίλλες νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴ λεία τους, φωνάζοντάς τους ἡ χτυπῶντας τους μὲ ἔνα μαστίγιο.... Τὰ θηρία ὑποχώρησαν καὶ ἔφυγαν κατὰ τὸν Μιτάρ—Ντάϊα, τὸν πέροσαν κολυμπῶντας καὶ ξαναπήγαν στὴν νησίδα τους.

Οἱ νέγροι ἔδεσαν γερὰ τὸν 'Αύρω, τὸν μετέφεραν σ' ἔνα μονόχυλο καὶ τὸν ὠδήγησαν ἔπειτα σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς σπηλιὲς ποὺ ὑπῆρχαν στὴν βραχώδη ὁκτὴ

τοῦ μικροῦ νησιοῦ ποὺ βρισκόταν ἀνάμεσα στὰ ἔλη.

Μόλις οἱ πιστοὶ τῆς ἀπαίσιας αὐτῆς αἱρέσεως πέρασαν μαζὶ μὲ τὸν αἰχμάλωτό τους τὸ ποτάμι, τὰ κλαδιὰ ἐνὸς μεγάλου δέντρου λύγισαν κάτω ἀπ' τὸ βάρος ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ πήδησε σβέλτα στὸ ἔδαφος. Ἡταν ὁ Νταμπάρα ποὺ εἶχε παραστῆ στὴ μάχη χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ, γιατὶ ἔτσι τὸν εἶχε διατάξει τὸ ὀφεντικό του. Περιπλανήθηκε ἀρκετὴν ὥρα στὴν ὄχθη, ἐπειτα, βλέποντας ἐναντίον Ἀφρικανὸν νὰ προσβάλῃ ἀπὸ τοὺς θάμνους ποὺ κάλυπταν τὰ ἔλη, πήγε καὶ κρύφτηκε γρήγορα πίσω ἀπὸ ἔνα δέντρο.

Ο Ἀφρικανὸς πέροσε κολυμπῶντας τὸ ποτάμι καὶ χάθηκε μέσα στὸ πυκνὸ δάσος. Ο Νταμπάρα κατόλαβε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸν ταχυδρόμο ποὺ πήγαινε στὸν Σραΐμπεργκ γιὰ νὰ τοῦ γνωρίσῃ τὴν περιπετειώδη σύλληψη τοῦ νεαροῦ μηχανικοῦ.

Βγήκε ἀπὸ τὸ κρυστάλλινο του καὶ τὸν πῆρε ἀπὸ πίσω.

"Οταν οἱ πρώτες ἀκτίνες τοῦ ἥλιου ποὺ ἀνέτελλε διαπέρασαν τὰ πυκνὰ φυλλώματα τοῦ παρθένου δάσους, ὁ Νταμπάρα σκέφθηκε πώς ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ δράσῃ.

Ο νέγρος ποὺ παρακολουθοῦσε ἀναπαυόταν γιὰ λίγο κάτω ἀπὸ ἔνα πελώριο μπαχομπάμπ.

Ο Νταμπάρα σύρθηκε ὡς τὸν κορμὸ τοῦ δέντρου χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὸν παραμικρότερο θόρυβο, κοιτάζοντας μὲ όρμὴ πάνω στὸν ἀντίπαλο του. "Εγίνε μιὰ μικρὴ πάλη. Ο ἀπεσταλμένος τῶν Γοριλλανθρώπων, κύλησε στὴ γῆ μὲ τὸ λαρύγκι κομμένο πέρα ὡς πέρα ἀπ' τὸ μαχαίρι τοῦ ἀντιπάλου του.

Ο Νταμπάρα πήρε μόνος τὸ δρόμο ποὺ ὠδηγοῦσε στὴν Μπουκουάργκα.

Ο διευθυντὴς τῆς Σιδηροδρομικῆς 'Εταιρίας τοῦ Σὲ—Γκούρκο, καθισμένος στὸ ἴδιαίτερο γρα-

φειο του, μελετούσε μερικούς φακέλλους μὲ ἔγγραφα ὅταν χτύπησε κάποιος τὴν πόρτα του.

—Ἐμπρός!, εἶπε βαρυεστημένα.

‘Η πόρτα ἄνοιξε κι’ ἐκλεισε πάλι. ‘Ακούστηκαν βρειὰ ὀντρικὸν βήματα πάνω στὸ παρκέττο. ‘Ο Σραΐμπεργκ σήκωσε τὸ κεφάλι του.

—Μπά!, ὁ Λουΐ Μπαράλ... Πιερίμενα, ξέρετε, τὴν ἐπίσκεψί σας γιατὶ πρέπει νὰ σᾶς δώσω τοὺς μισθους ἐνὸπ ἔτους γιὰ ἀποζημίωσι.... ‘Ο ὀντικαταστάτης σας παρέλασε, ἔ;... Πῶς τα πάει;

—? Ήρθα ἀκριβῶς γιὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήσω γιὰ κάτι ποὺ τοῦ συνέδῃ!

—Τί τοῦ συνέδῃ;

—Μιὰ ἀρκετὰ δυσάρευστη περιπέτεια! Τὸν ἐπιασαν αἰχμάλωτο οἱ Γοριλλάνθρωποι!

—Οι Γοριλλάνθρωποι; Τί εἶδος ζώων εἶναι αὐτὸ πάλι;

—Μήν κάνετε πῶς δὲν ξέρετε. “Ημουν στὸ νησάκι μαζὶ μὲ τὸν Ἀϋρὸ τῇ νύχτα ποὺ ἔγινε ἡ μάχη. Καὶ σεῖς ήσαστε ἑκεῖ, μὰ βιαστήκατε νὰ ἔγκαταλείψετε τοὺς συνεταίρους σας ὅταν ἡ δουλειὰ πῆρε στραβὸ δρόμο.

—Μπαράλ, δὲν κατολαβαίνω ἄλλο ἀπ’ ὅσα μοῦ λέει παρὰ πῶς θέλεις νὰ μὲ προσθάλης. Καὶ εἴμαι ύποχρεωμένος γὰ σοῦ ύπενθυμίσω ὅτι πρέπει νὰ ἔχης κάπως μεγαλύτερο σεβασμὸ ἀπέναντι στὸν πρώην προϊστάμενό σου.

—Ο πρώην προϊστάμενός μου εἶναι ἔνα κάθαρμα καὶ τίποτε ὅλλο. “Ενας κακούργος ποὺ δὲν ύποχωρεῖ οὔτε μπρὸς στὸ φριχτότερο ἔγκλημα ἀρκεὶ γὰ πετύχη τὴν ἐκχωρησί σ’ αὐτὸν ἐνὸς εξαιρετικὰ πλουσίου κοιμητηρίου ἐλεφάντων.

Ο Σραΐμπεργκ χλώμιασε κι’ ἔκανε νὰ ὄρμήσῃ πάνω του.

— Μήν κουγηθῆς, κάθαρμα!, τοῦ εἶπε ὁ Μπαράλ. ‘Αλλοιώς θὰ σοῦ τσακίσω τὸ κεφάλι μὲ μιὰ σφαίρα. Θὰ σοῦ πῶ κι’ ἔνα ἄλλο νέο ἀκόμα ποὺ σ’ ἐνδιαφέρει. ‘Ο ταχυδρόμος ποὺ σοῦ εἶχαν στείλει οἱ Γοριλλάνθρωποι δὲν πρόκειται νὰ φτάσῃ ποτὲ στὴν Μπουκουάργκα. Τοῦ συνέδῃ κάποιο ἀτυχημα στὸ δρόμο καὶ τοῦ στοίχισε τὴ ζωῆ. Θὰ τὸν ἀναπληρώσω ἔγώ!

Βλέποντας τὴν ἀπειλητικὴ στάσι τοῦ μηχανικοῦ, ὁ Σραϊμπέργκ κατάλαβε πώς ἡταν ἀνώφελο νὰ ὑποκρίνεται περισσότερο. Ξανακάθισε στὴ θέσι του μὲ μιὰ προσποιητὴ κίνησι καὶ μ' ἔνα εἰρωνικὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη.

—Τὰ συγχαρητήριά μου, Μπαράλ! Εἶσαι πιὸ ὁδυδερκῆς ἀπ' ὅσο σὲ πίστευα... Κρίμα σύμως ποὺ δὲν ἔχεις ἀποδείξεις ἐναντίον μου!

—Ἐχω μιὰν ἀπόδειξι ποὺ εἶναι πολὺ ἀρκετή. Ἀνακάλυψα τὴν ἀληθινὴ προσωπικότητα τοῦ Ζερόμ. Ἄκερτ ποὺ πήρε τὴν ὑπ' ἀριθμὸ 2 ἐκχώρησι γιὰ τὰ ἔλη. Μπορῶ νὰ ἀποδείξω ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο αὐτὸ κρύβεται ὁ Σραϊμπέργκ, γιατὶ ἡ ὑπογραφὴ τῆς αἰτήσεως γιὰ τὴν ἐκχώρησι εἶναι γραμμένη μὲ τὸ δικό σου χέρι. Παρὰ τὸ ψευδώνυμό σου, ἔνας πεπειραμένος γραφολόγος θὰ δεῖται σημειώσεις σύκολα τὴ λεπτομέρεια αὐτῆ. Ἐχω μονάχα δυὸ ἔνδομάδες στὴν πόλι, μὰ χρησιμοποίησα πολὺ καλὰ τὸν καιρό μου.

—Τὸ βλέπω αὐτό! "Ωστε θὰ μὲ ἀναγκάσης μὲ τὴ βία νὰ δεχτῶ τοὺς ὄρους σου... Πόσα θέλεις;

—Κάνεις λάθος! Ἔγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πουλιούνται.

—Τότε, δὲν καταλαβαίνω τί σημασία ἔχει ἡ ἐπίσκεψί σου.

—Θέλω ἀπὸ σένα τρία πράγματα: πρῶτα τὴν ἀμεση ἀπελευθέρωσι τοῦ 'Αϋρώ, ἐπειτα τὴν πρόσληψί μου καὶ πάλι στὸ προσωπικὸ τῆς 'Εταιρίας καὶ τρίτο τὴν πλήρη καὶ ὀλικὴ ἔξαφάνισί σου ἀπὸ τὰ μέρη αὐτά, ἀφοῦ πρῶτα δώσῃς μόνος σου παραίτησι ἀπὸ τὴν θέσι τοῦ διευθυντοῦ τῆς 'Εταιρίας. Μ' ἄλλα λόγια, θὰ γράψης ἔνα γράμμα στὸ ὅποιο θὰ ἐξηγήσῃς δλες σου τὶς δρωμέρες ἐνέργειες, τὰ ἐγκλήματά σου γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ βάλης στὸ χέρι τὸ ἐλεφαντόδοντο. Θὰ ὑπογράψης τὸ γράμμα αὐτό, θὰ μοῦ τὸ δώσῃς κι' ἐπειτα θὰ στείλης ἔγγραφο διαταγὴ στοὺς συνεγόχους σου στὸν Μπάρ—Ντάϊα νὰ ἐλευθερώσουν τὸν 'Αϋρώ. "Οταν αὐτὸς ἔρθῃ ἐδῶ, τότε θὰ εἶσαι ἐλεύθερος νὰ πᾶς νὰ κρεμαστῆς ὅπου θέλεις. Θὰ παραδώσω τὴν ἐπιστολή σου στὸ συμβούλιο τῆς 'Εταιρίας σαρανταοκτὼ ὥρες μετὰ τὴν ἀναχώρησί σου.... Τί ἀποφασίζεις;

— Είσαι ό δυνατώτερος, δὲν μπορώ νὰ κάνω ἄλλο παρὰ νὰ δεχτώ.

‘Ο Μπαράλ ἔσπειρε μπρός του ἐνα φύλλο χαρτὶ καὶ τοῦ ὑπαγόρευσε τὸ πιὸ ἐπιβαρυντικὸ κατηγορητήριο ποὺ μποροῦσε νὰ γίνῃ. ‘Ο Σραϊμπέργκ ἔγραψε ἀρκετὴ ὥρα κάτω ἀπὸ τὴν ἀγρυπνη ἐπίβλεψι τοῦ νέου, ἔβαλε τὴν ἡμερομηνία καὶ ὑπέγραψε μὲ σταθερὸ χέρι.

— ‘Ορίστε!, εἶπε δίνοντάς του τὸ χαρτί.

‘Ο Μπαράλ τὸ πῆρε κι’ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴν ὑπογραφῇ. Γιὰ μιὰ μονάχα στιγμὴ ἡ προσοχὴ του ξέφυγε ἀπὸ τὸν κακούργο. Καὶ ἐκεῖνοι ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὸ ἐλάχιστο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα κι’ ἀκούμπησε τὸ χέρι του σ’ ἐνα φάκελλο ἐγγράφων, ποὺ ἐκάλυπτε τὴ μιὰ γωνιὰ τοῦ γραφείου του, καὶ κάτι ἐπίεσε με δύναμι, χωρὶς ὁ Μπαράλ νὰ τὸ προσέξῃ.

— Είσαι τώρα ίκανοποιημένος;

— Σου εὔχομαι καλὴ τύχη ὄσοτου καὶ πάλι σὲ συναντήσω μπρός μου.

— Μοῦ ἐπιτρέπεις μιὰ παρατήρησι;

— Καὶ δυὸ ἄνθέλης!

— Τὰ χειρίστηκες ὅλα μιὰ χαρά, μὰ ἔμεινες πολλὴ ὥρα μέσα στὸ γραφείο μου... Ἐχεις περισσότερο ἀπὸ μιὰ ὥρα. Στὸ διάστημα αὐτὸ γιὰ ἐνα μόνο δευτερόλεπτο μπόρεσα νὰ ξεφύγω τὴν προσοχὴ σου, καὶ νὰ πατήσω ἐνα ἡλεκτρικὸ κουδούνι... *

Στὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια, δυὸ Ἀφρικανοὶ μπῆκαν ἀθόρυβα στὸ γραφείο κι’ ἥρθαν καὶ στάθηκαν πίσω ἀπὸ τὸν Μπαράλ. ‘Ο ἐνας ἀπ’ αὐτοὺς εἶχε στρέψει πρὸς τὸ μέρος του ἐνα αὐτόματο πιστόλι.

— Είσαι πολὺ πονηρός, Σραϊμπέργκ, μὰ καὶ γὼ δὲν πάω πίσω. Ἐχω καὶ γῶ φίλους.

Λέγοντας αὐτὰ τσαλάκωσε τὸ χαρτὶ ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του. Μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι πέταξε τὴν χάρτινη μπάλα ἀπ’ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο ποὺ βρισκόταν ἀπέναντί του καὶ πίσω ἀπὸ τὸν Σραϊμπέργκ.

— Πάρε το χαρτί, Νταμπάρα!, φώναξε. Καὶ πήγαινε το στὴν ἔδρα τῆς ‘Εταιρίας!

“Ἐνα χτύπημα μὲ τὴ λαβὴ τοῦ πιστολιοῦ τὸν ἔκανε

νὰ κυλιστῇ στὸ πάτωμα καὶ γὰ χάσῃ τὶς αἰσθήσεις του. 'Ο Σραΐμπεργκ ὥρμησε στὸ παράθυρο. 'Η μπόλα τοῦ χαρτιοῦ δὲν εἶχε πέσει στὸ χορτάρι τοῦ κήπου ποὺ περιστοίχιζε τὸ σπίτι. Κύτταξε πιὸ πέρα κι' εἶδε δυὸ νέγρους, τὸν Νταμπάρα καὶ τὸν Νγκαμὲ, ποὺ ἔφευγαν σᾶν νὰ εἴχανε φτερά.

—Εἶμαι χαμένος!... Πιάστε τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ φέρτε τους ἐδῶ, πρόσταξε τοὺς ὑπηρέτες του.

Οἱ ὑπηρέτες γύρισαν ἔπειτα ἀπὸ μιὰν ὥρα καὶ τοῦ ἀνήγγειλαν πῶς δὲν κατάφεραν τίποτα. 'Ο Νταμπάρα κι' ὁ Νγκαμὲ εἶχαν ἔξαφανιστῇ μπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια τους σᾶν νὰ τοὺς εἶχε καταπιῇ ἡ γῆ.

—Δὲν πρέπει νὰ χάσω οὔτε στιγμή. Πηγαίνετε τὸν αἰχμάλωτο στὸ ὑπόστεγο καὶ ρίχτε τὸν στὸ βάθος τοῦ ἀεροπλάνου μου. Βγάλτε τὸ ἀεροπλάνο, ἐτοιμάστε τὸ γιά πτῆσι καὶ, μόλις τελειώσετε, ἐλάτε νὰ μὲ εἰδοποιήσετε.

Οἱ δυὸ μαῦροι σήκωσαν τὸν Μπαράλ, ποὺ εἶχαν προηγουμένως δέσει γερὰ καὶ εἶχαν φιμώσει, κατέβηκαν στὸ ισόγειο καὶ ἀπὸ ἕκεῖ τὸν μετέφεραν σ' ἕνα ὑπόστεγο σκεπασμένο μὲ τσίγκο ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὸ σπίτι, στὴν ἄκρη ἐνὸς μικροῦ λειβαδιοῦ ποὺ χρησίμευε γιά πεδίο προσγειώσεως. "Εδεσαν τὸ μηχανικό στερεὰ πάνω στὸ κάθισμα τοῦ παρατηρητοῦ κι' ἐτοίμασαν τὸ ἀεροπλάνο γιά νὰ πετάξῃ.

"Υστερα ἀπὸ μιὰν ὥρα πτῆσεως, ὁ Σραΐμπεργκ ἀπογειωνόταν προσεκτικὰ σ' ἔναν ἀμμώδη χῶρο κοντὰ στὸ νησάκι τῶν Γοριλλανθρώπων. Μόλις ἡ μηχανή του σταμάτησε, γύρισε πρὸς τὸν αἰχμάλωτο του.

—Ψηλὰ τὰ χέρια!, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Μπαράλ.

* * *

A πὸ ἔνστικτο, ὁ κακούργος ὑπάκουούσε. 'Ο Μπαράλ ὅρθιος στὴ θέσι τοῦ παρατηρητοῦ ἦταν στραμμένος πρὸς τὸ μέρος του, κρατῶντας στὸ χέρι ἔνα μεγάλο πιστόλι. Δίπλα του, μὲ τὸ πρόσωπο χαμογελαστὸ στεκόταν ὁ πιστὸς Νγκαμέ.

—Οἱ ρόλοι μας ὄλλαξαν, Σραΐμπεργκ. Οἱ ἀνθρω-

ποί σου δὲν βρῆκαν τὸν Νγκαμὲ σ' ὅλη τὴν πόλι, γιατὶ δὲν τοὺς πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ ὅτι τὸ ὑπόστεγό σου θὰ ἥταν γι' αὐτὸν ἡ καλύτερη κρύπτη. "Οταν εἶδε νὰ μὲ φέρνουν δεμένο οἱ μαῦροι σου, κατάλαβε τί εἶχε συμβῆ καὶ κρύφτηκε στὸ βάθος τοῦ ἀεροπλάνου κάτω ἀπὸ ἔνα χρωματιστὸ πανί μὲ τὸ ὅποιο σκέπαζες τὰ πράγματά σου. Οἱ συνένοχοι σου δὲν τὸν εἶδαν. Κατὰ τὴν διαδρομή, μὲ ἔλυσε...

Τὸ δειλίνιο εἶχε ἀπλωθῆ πάνω στὰ ἔλη, ὅταν ὁ Σραΐμπεργκ, πλαισιωμένος ἀπ' τοὺς δυὸ ἄνδρες, ἔφτασε μπρὸς στὴ σπηλιὰ ὅπου βρισκόταν ὁ Ἀὔρω. Καμμιὰ δωδεκαειὰ Γοριλλάνθρωποι φρουροῦσαν τὴν εἴσοδό της. 'Ο Μπαρὰλ στήριξε τὴν κάννη τοῦ περιστρόφου του στὸ στήθος τοῦ αἰχμαλώτου τοῦ.

— Πές στοὺς συνενόχους σου νὰ ἐλευθερώσουν ἀμέσως τὸν Ἀὔρω καὶ εἰδοποιήσε τους ὅτι μὲ τὴν πρώτη ἔχθρικὴ χειρονομία, ποὺ θὰ κάγουν ἐναντίον μας, θὰ πεθάνηῃ ἐπὶ τόπου.

'Ο κακοῦργος χλώμιασε κι' ἔκαμε αὐτὸ ποὺ τοῦ εἶπε. "Επειτα ἀπὸ δυὸ λεπτά, ὁ νεαρὸς μηχανικός, ἐλεύθερος πιά, ἥρθε πρὸς συνάντησι τῶν φίλων του.

— Τώρα, πρόσθεσε ὁ Μπαράλ, θὰ πάμε ὡς τὴν Μπουκουάργκα. "Αν οἱ Γοριλλάνθρωποι ἐπιχειρήσουν νὰ μᾶς ἐπιτεθῶν γιὰ νὰ σὲ ἐλευθερώσουν, θὰ σὲ σκοτώσω σᾶν σκυλί. Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι! εἶπε μὲ φωνὴ γεμάτη μῖσος ὁ κακοῦργος.

Τὴν τέταρτη μέρα τοῦ ταξιδίου τους γιὰ τὴν Μπουκουάργκα, οἱ δυὸ Γόλλοι διέκριναν ἀπὸ μακριὰ μιὰ φάλαγγα στρατιωτῶν ποὺ ὠδηγοῦσε ὁ Νταμπάρα, ποὺ ἔτρεξε ἀμέσως νὰ τοὺς προϋπταντήσῃ.

'Ο Μπαρὰλ ζύγωσε στὸν αἰχμάλωτο καὶ τοῦ ἔκοψε τὰ δεσμά του.

— Μπορεῖς νὰ φύγης, τοῦ εἶπε, καὶ πὲς ἀντίο στὸ ἐλεφαντόδοντο!.... Καλὴ τύχη!

Μιὰν ἔδυμάδα ἀργότερα, τὸ στρατιωτικὸ ἀπόσπασμα ποὺ εἶχε στάλη στὸ Σέ—Γκούρκο γιὰ νὰ ἔχοντώσῃ τὶς συμμορίες τῶν Γοριλλανθρώπων, ἀνακάλυψε τὸ πτῶμα τοῦ Σραΐμπεργκ φρικτὰ κατακομματισμένο δι-

πλα στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ἐνας πάνθηρας τοῦ Τσάντ
εἶχε ἐπιτεθῆ στὸν κακούργο τὴν ὕρα ποὺ ἀμέριμνος
δειπνοῦσε καὶ τὸν ἔκανε κομμάτια.

☆ ☆ ☆

‘Η Ἐταιρία τοῦ Σὲ—Γκούρκο ἔγινε μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἴσχυρές ἀποικιακὲς ἐταιρίες, χάρις στὸ πλεύτη ποὺ ὁ Ἀὔρω κι’ ὁ Μπαρὰλ εἶχαν ἀφαιρέσει ἀπὸ τὸν Σραϊμπέργκ. Οἱ δυὸ νέοι πῆραν ἔνα σημαντικὸ μερίδιο ἀπὸ τὰ χρήματα ποὺ κέρδισε ἡ Ἐταιρία ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσι τοῦ κοιμητηρίου τῶν ἑλεφύντων καὶ ἀνέλασσαν τὴν γενικὴ διεύθυνσι τῶν ἕργων σ’ ὅλη τὴ διαδούμη ἀπὸ τὴν ὅποια περνοῦσε ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή.

Οι Γοριλλάνθρωποι γιακήθηκαν κατά ιερά κράτος κι' ἔξαφονίσθηκαν γιὰ πάντα ἀπὸ τὶς περιοχὲς ὅπ' ὅπου περνάει ὁ ποταμὸς Μπάρ—Ντάϊο.

ΤΕΛΩΣ

Τὸ Βιβλίο 8, ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἔβδομάδα μὲ τὸν τίτλο :

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΝ ΟΙΚΕΙΑΥΡΟΝ

είναι ένα ἀριστούργημα δράσεως καὶ πλοκῆς,
μιὰ καταπληκτικὴ Ιστορία μυστηρίου καὶ πε-
ριπτειῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο. Ε. Γραφεῖα:
Λέκκα 22, Ἀθῆναι.—Δημοσιογραφικός Διευθυντής: Στέλιος Ἀ-
γνεμοδουράς — Οἰκονομικός Διευθυντής: Γεώργιος Λέωνγαλης.

«AIAMANTI» BIBAION 7

ΔΙΑΜΑΝΤΙ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ

'Αριστουργηματικά μικρά
μυθιστορήματα γύρω από

**ΕΞΩΤΙΚΕΣ
ΔΙΑΤΤΛΑΝΗΤΙΚΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ
ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ
ΠΤΟΛΕΜΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΟΤΙΚΕΣ
ΝΑΥΤΙΚΕΣ**

ΠΕΡΙΠΤΕΤΕΙΕΣ

Τιμή δρχ. 2

**ΓΕΝ. ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.
ΛΕΚΚΑ 22—ΑΘΗΝΑΙ**